

3.

4

Handwritten text in a cursive script, likely from a 17th or 18th-century manuscript. The text is arranged in several paragraphs, with some lines indented. The ink is dark, and the paper shows signs of aging and discoloration.

Continuation of the handwritten text, appearing as a separate section or paragraph. The script remains consistent with the upper portion of the page.

Final section of handwritten text at the bottom of the page, possibly concluding the document or a specific entry.

[illegible]

τῶν περὶ τῆς ἀληθείας . . . καὶ τὰς ἀποδείξεις
ποιήσας καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν τῆς ἀφασίας
λόγων οὐ καὶ χρῆται φαίνεται σκοποῦσι τοῦτο . . .
ἐν τούτοις εὐρίσκουσιν τοὺς μὲν ἀπίστους τὰς
πράξεις . . . γὰρ δὲ ἀμφιβόλους τας, καὶ τῶν
τὰς πρώτας ἀποδείξεις ὁ δὲ ἀμείνων τῶν ἀποδείξεων
τοὺς ἀμφιβόλους ἀπορρίπτει . Ὁ δὲ πᾶν
πρὸς λογιστάτορ, ὅτι ταῦτα παρὰ τοὺς οὐδὲν
ρασιῶν ἔχοντες ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπὸ τῆς ἀφορμῆς
οὐδὲ αἰτίας ἀρῶσιν κοινὰς εἰπεῖν εὐλογον, διὸν ἀπὸ
τοῦτο γὰρ διὰ ποιοῦσι . . . οὐδὲν γὰρ
ἐκ τῶν ἀποδείξεων καὶ προχείρως καὶ κατὰ τὴν
δόξαν δὲ κρίτον ἡγομένη πῶς, ἀλλὰ μετὰ τῶν
αἰτίας ἰσχυρὰς, καὶ τῆς κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἀσφαλείας .
τοὺς εἰκότας ὡς λόγον, ὅτι γὰρ αὐτὸ
τὸ πρᾶγμα περὶ τῶν ἀπίστων ἀπὸ τῆς εἰρηδοκίας
τοῦτο γὰρ τοῖς οὐκοῦν ἀπὸ τῶν ἀπίστων ἀπὸ τῶν
ἔργων οὐχ ἡ ἀποδείξις κρίσει περὶ τῆς ἀλήθειας
χρῶμεθα . . . κοινὴν γὰρ καὶ τοὺς περὶ τῆς ἀφασίας
στῶν ἀπίστων καὶ διὰ ποιοῦντας, καὶ πρὸς τὸ
δοκοῦν ἀκρίτως καὶ τοῖς ἀκοῦσιν κεχαρίσ-
μενον τὴν περὶ ταύτης ἐκφέρειν γνώμην . ἀλλὰ
μηδὲ μίας ὁ δὲ ἀπὸ τῶν τῶν ἀφασίας φύσιν ἐ-
ρεῖν, καὶ τῶν τῶν ἀφασίας ἀφασίας αἰ-
τίας, εἰς τὴν τοῦδε τοῦ δόγματος ἀποβλέπειν
ἀποδείξεις, καὶ διὰ ταύτης δεικνύειν τὴν ἀφά-
σιν οὐδὲν ἄλλο ἔχοντος ὅτι τῶν . . .
τοῖς ἀφασίαις . . . ἐκ τῶν ἀφασίαις καὶ ἀφασίαις
ὅτι τῶν ἀφασίαις . . . ἀφασίαις καὶ ἀφασίαις
οὐδὲν ἄλλο καὶ πᾶν τὴν ἀφασίαν πᾶν

Σφάσαι καὶ σῶσαι τῶν πρὸς τῇ τῶν ἀνθρώπων οὐρασίῳ·
καὶ τὰ πάντα μὲν δυνάμει, πανδοχῶν τῆς ἀθίας,
ταύτης ἀπὸ τῆς ἰσῆς, καὶ τοῦ βλασφημῶν ἂν μὴ βίμει· ὅτι γὰρ
οὔτε τὸ ἀδύνατον λέγουσι δὴ θένουσιν, οὔτε τὸ ἀβούλητον
ἐκ τῶν ῥηθισμένων ἐγκύβεται φανερόν··· *Ἐὰν δὲ*
ἐν τῇ γένεσιν··· κατὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦτο··· ἢ ἐκ
τοῦ μὴ γινώσκοντος γινώσκοντος, ἢ ἐκ τοῦ δύνανται ἀρ-
κούσαν μὴ εἶχει πρὸς τὸ ποιῆσαι καλῶς τὸ ἀρῶμενον·
○ γὰρ ἄλλω τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν αἰδομένην, οὐκ ἔστιν ἔχ-
ουσα οὔτε ποιῆσαι τὸ πρὸς τὴν δύνανθαι ὅπερ ἄλλω·
○ τὴν γὰρ αἰδομένην καλῶς τὸ ποιῶμενον, καὶ πότε γένοι-
ται καὶ πῶς, δύνανται δὲ ἢ μὴ δύνανται εἶχον πρὸς τὸ
ποιῆσαι τὸ γινώσκοντος, ἢ μὴ ἀρκούντων εἶχον,
ἔκ τῶν χειρὶ σῆς τῇ ἀρχῇ εἰς το φροῖν, καὶ τὴν
ἰδίαν ἀποτίσκει τὸ δύνανται··· *Ἐὰν δὲ*
ἀποτίσκει τὸ πᾶν, ἔκ τῶν ἐπιτίσκει τὸ δόξαν··· ἀλλ'
οὔτε ἀποτίσκει τὸν βῆλ δύναντον τῶν ἀρῶμενων σω-
μάτων τὴν φύσιν, κατὰ μέρος ὅλον καὶ μέρος, οὔτε μὲν
ὅπου χωρὶς τῶν ῥηθισμένων ἐκάστω, καὶ τοῖον τοῦτοι-
χείου μέρος δὲ δεκταὶ ῥηθιστὴν καὶ χωρὶς πρὸς τὸ
σύνθεσις, καὶ πᾶν πρὸς τὸν ἀνθρώπον, διακρίτοισιν
δοκεῖ τὸ πᾶν τὴν πᾶν πρὸς φύσιν ἡρώμενον· ὅτι γὰρ
οὐκ ἔστιν ὅτι πρὸς τῆς οἰκείας ἐκάστω σύστασις, ἔπε-
τῶν γινώσκοντων στοιχείων ἢ φύσιν ὅτι τῶν ἀνθρώπων
σώματα, ἔπε τὰ μέρη τούτων ὅτι εἶμελλε τὸ δόξαν
λήψασθαι πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου σώματος σύ-
στασιν, ἀλλ' ὅπως οὐδὲ μετὰ τὸ διαλύθῃ τὸ
πᾶν ἀρῶμενον τὸν κεχώρηκεν ἐκάστω, ὅτι γὰρ
εἰληφε πρὸς τὴν ἐκάστω σύμπτωσιν, ὅτι γὰρ
τὸ πᾶν τὴν γὰρ κρατοῦσιν πρὸς τῶν πραγμάτων

τάξις. καὶ τῆς φημίτις κρίσις. μείζον τὰ τὰ
μὴ γινόμενα προεργάσκειν. ὁ αὐτὸς προστήραξι
τοῦ θύ. καὶ τῆς τούτου σοφίας. ἀμφότερα κατὰ φύ-
καὶ ῥαδιόρρωσις τῶ. τὰ μὴ γινόμενα προεργάσκειν.
Ὁ διακρίνεται γινώσκειν. καὶ μὴ καὶ τῆς δυνάμει
ὡς εἰς ῥαδιόρρωσις πρὸς τῆς πᾶσι μαλάττω δυνάσκειν
Δεικνύειν ἐν τούτοις ἀντικρίσει. ἡ δὲ μὴ γινόμενα
κατὰ τῆς πρῶτης δύναμει ἐπὶ καὶ τὰ τῶν αἰσθη-
σώματι καὶ τὰς τούτων δυνάμεις. καὶ διὰ τὴν θύ. τὰ
καθ' ὅσον ἀντύχει πρὸς τὸν δυνάσκειν μετὰ τῆς ἰσχύος
μυρίας. ἐπὶ καὶ τῶν αἰσθησώματι καὶ τούτου δυνάμει. καὶ
τῶν λογισμῶν αἰσθησώματι καὶ τῶν λογισμῶν αἰσθησώματι
τὰς πρῶτας δυνάμεις. καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αἰσθησώματι
σώματι τὰ τῶν αἰσθησώματι. καὶ ἐκ τῶν αἰσθησώματι
καὶ τῶν αἰσθησώματι. καὶ τῆς πρῶτης δυνάμει
αἰσθησώματι αἰσθησώματι. καὶ τῆς αἰσθησώματι
Διακρίνεται πολλοὶ καὶ διαφόροι εἰδὸς αἰσθησώματι
Στὰ μέρη τῶν αἰσθησώματι αἰσθησώματι. καὶ τὰ αἰσθησώματι
μαίον καὶ αἰσθησώματι πολλὰ δὲ λείον. καὶ τὰ αἰσθησώματι
θραύον διαθραύον. καὶ τὰ αἰσθησώματι τῶν αἰσθησώματι
τῆς αἰσθησώματι καὶ τὸ διαλεχόμενον αἰσθησώματι. καὶ τὸ
αἰσθησώματι αἰσθησώματι. καὶ τὸ τεθνηκὸς ζωοποιῶσαι
πᾶσι. καὶ τὸ φθαρτὸν μεταλλάξαι εἰς διφθαρσί-
στον αὐτοῦ αἰσθησώματι καὶ τῆς αἰσθησώματι αἰσθησώματι καὶ σο-
φίας. καὶ τὸ διαπερυσμένον πλῆθος ζωῶν πᾶσι
τοῦ αἰσθησώματι. ὅπου αἰσθησώματι αἰσθησώματι αἰσθησώματι
χειρῶν αἰσθησώματι. καὶ τὸν ἐκ τούτων αἰσθησώματι αἰσθησώματι
αἰσθησώματι. αἰσθησώματι αἰσθησώματι αἰσθησώματι αἰσθησώματι
Σμορίοις. καὶ αἰσθησώματι αἰσθησώματι αἰσθησώματι αἰσθησώματι
καὶ αἰσθησώματι αἰσθησώματι αἰσθησώματι αἰσθησώματι αἰσθησώματι

ἐκείνοις. σὺν δὲ αὐτῷ θίγαντες τὰς πρώτας ἀρχὰς
ἐρεχθὲ κατὰ τὴν φύσιν εἰς τὰς ἀρχαῖς.
Ὁ δὲ καὶ μάλιστα τὰς ἀρχὰς ἐρεχθὲ τὴν καὶ τῶν
δοξασοφίαν θαυμάζομεν. ἡ γὰρ οὐκ οἶδεν
ὅπως ἡγεσόμεν τὰς πρῶτα τῶν πολλῶν φέρονται
διαφορῆς. πολλὰ μὲν
σώματα τῶν ἐρρασιῶν ἡ ποτὶ τοῖς δὲ ἐσθλὰ
ἡ χυρὸς ἐρεχθὲ τὴν πολλὰ δὲ τῶν ἐν πολέμοις
θνησκόντων, ἡ κατὰ τὴν τὴν δὲ τραχύτητα
αἰτία τῶν πραγμάτων πρὸς αὐτοῖς, τὰ φησὶ ἀμοιρῶνται
τοῖς πρὸς τὴν χυρὸς τοῖς πρὸς κείνους βορᾶν.
τῶν οὐκ οἶδεν δὲ ἡ γὰρ οὐκ οἶδεν τῶν οὐκ οἶδεν καὶ
τῶν τὰ τὰ σὺν πρῶτον μερῶν καὶ μορίων.
Εἰς πολὺ πρῶτον Ζώων δὲ ἀνθρώπων μερῶν, καὶ
διὰ τὴν τροφὴν τοῖς τῶν τρεφόμενων σώμασιν
ἐρρασιῶν, τὴν δὲ ἀκρίσειν τούτων
φασὶν ἀδύνατον. δὲ ταῦτα τὸ δεύτερον ἀπο-
ρώτερον. τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων
ἐκ βοσκῆς θύτων ζώων, ὅπου πρὸς τὴν τροφὴν ἀποῖν
δοξασοφίαν διὰ τὴν τούτων γὰρ οὐκ οἶδεν. καὶ
τοῖς τῶν μετὰ τὴν τροφὴν σώμασιν ἐρρασιῶν,
ἀνθρώπων γὰρ πᾶσιν τὰ μερῶν τῶν ἀνθρώπων
ὅπου πρὸς τὴν τροφὴν τοῖς μετὰ τὴν τροφὴν ζώοις, πρὸς
ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μεταχωρεῖν σώματα, τῶν
μετὰ τὴν τροφὴν τῶν ἀνθρώπων ζώων, τὴν δὲ ζώων
ἐρρασιῶν τῶν ἀνθρώπων διαφορῶν τῶν ἐκείνους
τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἐγὼ τοῦ τροφῆν.
τῶν οὐκ οἶδεν τῶν ἀνθρώπων τὰς ἐρρασιῶν καὶ μάλιστα
δοξασοφίαν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων. καὶ τοῖς κατὰ
δοξασοφίαν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων.

ἰδὼν δὲ μέγας παιδας· τὴν μὲν δὲ κὴν τράπιζαν
ἐκείνην· καὶ αὐτὰ τραγικὰ δὲ πρᾶθ' αὐτοῦ· καὶ
τοιαύτας δὲ τίνας ἐπὶ σῶμα ἱερὸν οὐκ ἔχοντες καὶ
βαρβάρους κεκοιμηθεῖσας σὺμφόρας· καὶ πτῦ-
κα πασκευαζούσας ὡς ῥομίζουσιν ἀδύνατον τῆς
δράσασθαι, ὥς οὐδ' ἡμετέρων τῶν αὐτῶν μερῶν ἰτέ-
τε καὶ ἐπὶ τοῖς σῶμασι καὶ τῶν σώμασιν· ἀλλ' αὖτε
τῶν προτέρων οὐκ ἔστιν αὖτε καὶ μετὰ τῆς
θότῳ τῶν ταῦτα σὺμπληρωμάτων μερῶν πρὸς
ἐξέως, ὡς τοῦ τῶν ἀποδοθέντων τοῖς προτέροις
ἐρδῆσθαι· βεῖν τὰ τῶν ἐσθίων· ἐμοὶ δὲ
καὶ τοῖς οἰοῦντο· τὴν δὲ τῶν
ἀμύριον γένος καὶ τοῖς οἰοῦντο τὸ δὲ τῶν
ἀνθρώπων δύνανται καὶ σοφία, ἐκαστοῦ ζώου
φύσει καὶ ἐρεῖ τὴν προσφύει καὶ κατὰ ἄλλου
συνδρμόντος τῶν φύων· καὶ μὴ τι πάσῃ φύσιν
πρὸς ἐρωσὶν ἢ κρᾶσιν πᾶν τὸ σῶμα ἰεραῖον
καὶ ὁ σῶμα, μὴ τι πρὸς διακρίσιν πᾶν ἐρωθῆναι
ἀπόρως ἔχοντος· ἀλλὰ καὶ τὴν καθ' ἑκάστη φύσιν
τῶν γενομένων τῶν φύων ὡς πᾶσα ἡ φύσις
βωτρεύμενος· ἄλλο τι καὶ κωλύμενος, καὶ πᾶν
ὀφείλεται καὶ πρὸς ὀφείλεται σὺν ἁρμόνῳ
ὡς μετατρέφεται· τὴν δὲ τῶν ἐκαστοῦ τῶν
ἐπισκίφθαι δύνανται καὶ φύσιν· ὡς πᾶν
ἔγνωσεν ὅτι μὴ πᾶν ὅς πρὸς φέρειται τῆς
δόσιν τῆς ἐξωθεν δυνάμεως· τοῦτο γὰρ ὡς
τῶν ζώων τῶν φύων πρὸς φύσιν· ἀλλὰ τὰ μὲν, ἀμ-
τῶν προσομιλῶσιν τοῖς περὶ πτῦσιν ἡμεροῖς
τοῖς κοίχας μερῶν φθίρεσθαι τῆς φύσεως,

ἐμὸν μεράτε καὶ διαχωροῦμεν, καὶ τὸ πρῶτον ἔσθ^{ον}
διαφοροῦμεν, ὥς μὴ δὲ κατὰ βραχὺ τὴν πρώτην
καὶ κατὰ φύσιν ἔσθ^{ον} μεῖναι πέψιν. ἢ πρὸς τὴν
εἰς τὸ τρεφόμενον οὐκ ἔστιν ὡς πρὸς τὸ οὐδὲ
τὴν τὸ πέψιν καὶ τὴν πρώτην ὁ δὲ ἄμερον μεταβολή^{αι}
τοῖς τρεφόμενοις μορίοις προσπλάζει πάντως,
τίτῳ μὲν κατὰ τὴν γαστέρα τῆς βρεπτικῆς δυνάμεως
ἔσθ^{ον} πρὸς κρῖνον μερῶν. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ἀντικρῆν
βολὴν καὶ τὴν ἐν ἡπατὶ γίνομαι μερῶν τῆς ψυχρῆς ἀντικρῆ
μερῶν· καὶ πρὸς ἑτέρον τὴν μεταχωροῦσιν, ὅτι
τοῦ τρέφειν ἐκβεβηκε δυνάμει· αὐτὴ δὲ τῆς
ἐν ἡπατὶ γίνομαι μερῶν μετὰ τοῦ οὐκ ἔστιν ἔσθ^{ον}
ἀντικρῆν ποιεῖ χωροῦσιν· ἀλλὰ ἡ πεψὶς περὶ τῶν
ματὰ δὲ ἀντικρῆν μερῶν· τῆς τε κατὰ χειρὸς βίωσης
τροφῆς ἐν αὐτοῖς, ἔσθ^{ον} τε τοῖς τρεφόμενοις με-
ρεσὶ καὶ μορίοις πρὸς ἑτέρον τὴν μεταβολοῦσιν
κατὰ τὴν ἐπὶ κράτι δὲ τοῦ πνεύματος ἢ περὶ τ-
πύουτος· καὶ φθίρειν πᾶσι ἢ πρὸς ἑαυτὸν τρέπειν
ὅτι πρὸς αὐτὸν εἰσβάλλει· πολλὴ δὲ οὐκ ἔστι
ἐν πᾶσι τοῖς ζώοις τῆς φύσεως διαφοράς, καὶ
αὐτὴς τε καὶ κατὰ φύσιν τροφῆς ἐκαστὸν ἰσχύον.
Ἐπὶ τὸ τρεφόμενον σώματι οὐκ ἔστιν ἄλλο τὸ μερῶν.
τρεφῆν δὲ κατὰ τὴν ἐκαστὸν ἰσχύον τροφὴν γενομένην
καθάρσιος καὶ διακρίσεως, δεῖ πάντως φθίρειν
μὲν καὶ διαχωρεῖν ἢ πέψιν. ἢ πρὸς ἑτέρον μετ-
βολοῦσιν πᾶσι, ὅτι οὐκ ἄλλο τὸ ἔστιν τοῦ ζώου
τροφὴν ὡς οὐκ ἄλλο τὸ μερῶν. ἔστι δὲ καὶ
δεῖ καὶ κατὰ φύσιν εἶναι τὴν τοῦ τρέφοντος οὐκ ἔστιν
δυνάμειν, ταῖς τοῦ τρεφόμενου ζώου δυνάμεσιν· καὶ
ταῖς κρῖνον ἀντικρῆν πέψιν κρῖνον, ἢ καθάρσι^{αι}

ἀκριβῶς τοῖς φύσιν καὶ καθαροῖς, ἰδίᾳ κρῖναι τ
περιεσθαι πρὸς ἡψὶν εἰς οὐσίαν· ἢ ὅτι καὶ μόνη βλά
στην ὡς ἂν τις τοῖς πράγμασι γομαστικῶς τροφοῖται.
ὡς ἀποβάλλουσιν πᾶν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλο τρεῖς κρῖναι
εἰς τὴν τοῦ τρεφομένου ζωῆς οὐσίαν· καὶ τὸν τοῦ
ἐκείνου ὅσον ἐπισημαίνει τὰ πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
πλήρωσιν καὶ τὴν τῆς ὀρέξεως θεραπείαν. Ἀλλὰ τὰ
μεν τὴν ἰδίᾳ κρῖναι τὴν οὐκ ἔστιν ἀμφισβητήσιον
ἐρῶναι τῷ τρεφομένῳ σώματι, συμπληροῦν
στὴν πρὸς τὴν ἐκείνου πᾶσι τοῖς τοῦτου μέρει καὶ μορί.
τὴν δὲ ἐκείνου καὶ πρὸς φύσιν φθεί
ρεσθαι μετὰ χεῖρ ἢ ἑρῶν μετὰ ἐκείνου μετὰ ἐκείνου
μεν. φθείρειν δὲ οὐκ ἐνδρεῖαι τὴν κρατὶ βίαν, ἥτις
μοχθροῖς ἐν τρέψασιν χυμοῖς καὶ φαρμακωδῶς
ποιοῦνται. ὡς μὲν οἱ κῆποι ἰδίᾳ τὴν τρεφο
μένῳ σώματι φέρουσιν. τούτου τε κρῖναι με
γίστην τὸ πολλοῖς τῶν τρεφομένων ζωῆς ἐκ τούτων ἐπ
κοχουθεῖν ἄλλως, ἢ κρῖναι ἢ θάλατταν, ἢ ἄλλο
φθοροτέρας ὀρέξεως τὴν τροφοῖται μεμειγμένον,
οὐκ ἐφελκυστικῶς φαρμακωδῶς καὶ πρὸς φύσιν.
ὅτι καὶ πᾶν τὸ φαρμακωδῶς ἔστι ἐν τῷ τρεφο
σώματι. εἰ περὶ φέται μὲν τὰ τρεφόμενα τοῖς
οἰκείοις καὶ κατὰ φύσιν. φθείρεται δὲ τοῖς ἐξ ἄλλοις
εἰ περὶ τὴν διαφοράν τῶν τῆς φύσεως διαφερόν
ζώων ἢ κατὰ φύσιν οὐκ ἐκείνην τροφοῖται. καὶ
ταύτης γὰρ οὐκ ἐπὶ πᾶν ὅτι οὐκ ἔστιν προσερίσκηται
τὸ ζῶον, οὐτε τοῦ χυμοῦ ἐκ τούτου τὴν πρὸς τὸ τρεφο
μένον σῶμα δέχεται συγκρασίαν. ἀλλὰ τὸ μόνον τὸ
διὰ πάσης πίψεως καὶ καθαροῦ, καὶ μεταβε
βληκὸς ἰδίᾳ κρῖναι πρὸς τὴν τοῦ παιδὸς σῶματος
ἐρῶν.

ἵ λογ
Στοις τριφομέροις μέρεισιν ἔνδρμον, ἡ δὲ
ὡς οὐδὲ τῶν πρὸ φύσιν ἐρωθίη τὰ τούτοις.
οἷς οὐκ ἐστὶ τροφή προσφύνη καὶ κατὰ μίχον.
ἢ κ' τοὶ κατὰ τὴν τήν κοίχιν ἀνδραχόρην πρὶν
ἐξ ὁρμῆς τῆς γυνήσας χυμὸν ὡμὸν καὶ διεφθέρ-
μερον, ἢ οὐδ' ἐπὶ πρῶτον. τί κτε πάλθον.
ἢ ῥέσον. Δύο ἴατορ διαφθείρουσιν καὶ τὴν κα-
φύσιν τροφήν. ἢ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς τροφῆς
δεομένην ὁδὸν. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ θῆπτε φαρ-
μακοῖς τίσι, ἢ οἱ τίσις βελτίοσι, ἢ τῶν
φύσιν καὶ δὴ αὐτοῖς ῥίκαθεν, μετὰ καλὴν
ἐξερρῶν τῆς βλάβης, ὡς καὶ ἐν φέρων τοῖς κα-
φύσιν ἐν κρῖνι, διὰ τὸ πρὸς τὴν φύσιν αὐτοῦ
κρατορ. **Ο**λοῦν καὶ οὐ γὰρ ὁρμήσις τὴν ἐκ-
τῶν αὐτῶν ἐστὶ οὐδὲν τροφήν, προστιρῶν δὲ
τοῦτο σὺν κθίστρον, καὶ πρὸ οὐδὲ πρὸ φύσιν
διακρίνεισθαι καὶ μεταλλάξιν, εἰς ἐν τῶν
ῥαιμόντων, ἢ ἐκ ραιμόντων, ἢ θερμαινόντων,
ἢ ψυχρόντων, **Σ**ύντοσ ἐκ τῶν οὐ γὰρ κθίστρον
αὐτοῖς ἐν τῇ στήθι πρὸ οὐδὲν, **Τ**ὼν μὲν δὲ φῖτα-
μέων σωματῶν ἐκ τῶν οὐκ ἐν μερῶν πάλθιν
σὺν ἰσθμῶν, οὐδὲν δὲ τῶν ἐν μερῶν μερ-
οῦτος. οὐδὲ τῆς ὡς μεροῖς ἐπέχοντος χίσις ἢ
στάξιν. **Σ**ύντοσ οὐδὲ πρὸ αμείνοντος πάλθον τε
στοις τριφομέροις τοῦ σώματος μέρεισιν, ἢ σὺν δ-
ρῖς δὲ μεροῖς αὐτοῖς μεροῖς, οὐδὲν σὺν πάλθον
στοις πρὸς τὸν καὶ οὐ χίματος, οὐ φλῆματος,
ἐχολῆς, οὐ πνεύματος. **Σ**ύντοσ οὐδὲν δὲ
ποτέ τὰ τριφομέρδω σώματα δεκθίσι καὶ
ῥπ, σὺν δὲ κρῖνις τῇ τῶν τριφομέρων

Συδεῖαι καὶ φθορὰ, τῆς ἐξωρὲς τρέφει τοῦ χρεῖ.
ἐπειδὴ τὸ μέγιστον οὐδὲν φθαίρει τὴν ἐκ τῆς
τοιαύτης τροφῆς μεταβολὴν, ὥστε τοῦ τῆς
δυνάμεως ἀφαικτικῆς ἐστὶ τὴν μερῶς μεταβολήν
θῆσθαι ἐκ τῆς τοιαύτης τροφῆς οὐδὲν προσπελά-
σας οὐδὲν ἐπερὶ τὸν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν, ὡς
μερὸς εἰς τὴν ἐκείνου τελευτῶν συμπληρωσὶν τὰς
μὴ πάντῃ τὴν προσλαμβανόμενον οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
τοῦτε φύλαττεν ἢ προσίμηνει. μὴ τὴν ἐν ὧ-
ν οὐδὲν ταύτην μερίμω ἐῖναι καὶ πᾶσαι μερίμω ἢ προ-
σετῖθαι. **πολλὰ** καὶ τὴν ἐπιθάτερα δέ-
χασθαι μεταβολήν. **ποτέ** μὲν, πόροις ἢ φρο-
ντισί διαφορουμενὴν, ἄλλοτε δέ, ῥύταις ἢ κα-
ματοῖς ἢ ῥόσοις σιωπτικόμενὴν. **καὶ** ταῖς ὅζω-
καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν φύσιν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
κρᾶσις μὲν οὐδὲν μεταβολήν μερῶν οὐδὲν καὶ
ταύτην μετὰ τὴν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
τροφὴν δέχασθαι. **οἱ** οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
ἐπὶ τῆς οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
ἔργου τῆς οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
προφόμενῃ οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
ἐπὶ τῆς οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
Σμίου μὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
αἰτίων. ἐπὶ πρὸς οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
τῶν μερῶν. ὡς οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
φύκει τὴν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν
τοῦτοις προσπεφύκειν, οὐδὲν τὴν κατὰ φύσιν
σιωπτικόμενῃ καὶ τοῖς ἐν τῇ ζωῇ πόρῳ
ἄλλοτε δὲ καὶ ὁ δὲ κρῖνον μερῶν τῶν ἐν ἄλλοις
ὅζωται μὲν.

τε καὶ τῶν σὺν χώρησιν παρὰ δὲ χερσὶν τῶν ἑσθίων
 περὶ μρασμέρων, ἀλλ' ἔστιν ὅτι κρῖναι δὴ αὐτὸν ὅ
 πρὸς αὐτῶν λεγόμενον. τὸ δ' οὐκ ἀβραβεῖν ποτὶ τὰ
 τῶν ἀνθρώπων σώματα τοῖς τῆς αὐτῆς οὐσί φύσιν.
 καὶ δὲ τῶν αἰνῶν ποτὶ κλαπῶσι τὴν αἰάθειν. δὲ
 ἐπεὶ τὸν μεταχρῆται τοιοῦτου σώματος, καὶ δὲ
 αὐτὸν ἐν τῶν δέσας ἡμῶν ὁμοειδὲς τὸν μετὰ
 θῶσι σώματος, εἴτε μὴ λελήθασι ἡμᾶς ἀνθρώποι
 δεῖς τῖνες ὅρτις θῆρες, ἢ μὴ τῆν ἔχοντες φύσιν ὅ
 ἀνθρώπων καὶ θηρίων, οἷοις πρᾶττεν εἰσθῶσι οἱ
 τολμώτεροι τῶν ποιητῶν. καὶ τῶν ἑσθίων
 τῶν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τροφὴν ἀποκληρ
 θεῖν τῶν σωματίων, μὴν δὲ τῶν εἰς τὴν τὰ φησὶ ἐπὶ
 τῶν τῆς φύσιν μεμοισμένων, ὅπου γε μὴ δ' ἄλλο
 τῶν ζώων τοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἔστροφὴν ἀπο
 κληρῶσι τὸ ποιῆσαι. καὶ ἐν δ' ἄλλοις τῶν τῶν ἐπε
 γινώσκοντες τῶν γινώσκοντες κατὰ φύσιν. εἰ μὲν οὖν
 ἔσθιοι δὲ κρῖναι σὸν καὶ, ἀνθρώπων ἀνθρώποις
 εἰς βρώσιν ἀποκληρῶσας, οὐδὲν κωλύσει τὰς
 ἀλλοφάγας εἶναι κατὰ φύσιν, ὥς περ' ἄλλοι τῶν
 τῶν τῆς φύσιν σὺν κρῖναι μέρων, καὶ τοῖς γε τὰ τοιαῦτα
 λέγειν τολμῶντας τοῖς τῶν φιλοσόφων, ἐν τῶν δὲ
 σώμασιν ὡς οἱ κειστέροις, ἢ καὶ τοῖς εὐνοῦ ἑσθίοις
 φῖσι τοῖς αὐτοῖς ἐστὶ δὲ. εἰ δὲ τῶν τῶν
 οὐδὲν πῆμα αἰετὶς, ὅτι σὸν καὶ ἀνθρώπων ἀν
 θρώπων μεταχρῆται ἑσθίων τῶν καὶ πᾶσι αἰσθησιν,
 Σπᾶσιν ἐκ θέσμου καὶ παρὰ φύσιν βρώσας ὡς
 ἢ πράξεως ἐρατίζετον. καὶ δὲ παρὰ φύσιν ἑσθίων
 ποτε χωρῖσι ἐν ἐσττροφὴν τῶν τῶν δεομένων
 μερῶν καὶ χωρίοις. ὁ δὲ μὴ χωρῶν ἑσθίων

καὶ ἐν ὧν θέλει τοῖσι, ἃ μὲν δὲ τρέφειν πέφυκ, ^{εφ}
 καὶ τῶν ἀνθρώπων σώματα συγκαταβίη πότῳ
 τοῖς ὁμοίοις σώμασιν οἷς ἐστὶν ἐστροφὴν πόρῳ
 φύσιν, ἃ πολλὰ καὶ διὰ τῆς τούτων ἰκτατος
 κατὰ τὴν ἀπικροτάτην συμφορῶν. ἃ ποικίλῃτα
 δὲ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως καὶ οὐκ ὁ γὰρ μερῶν ^{ος}
 ἐκείνων πάλιν ἐξ ὧν τὴν πρῶτην ἰσχύοντασιν, ἐ-
 ροῦται μὲν τοῖσι ἐφ' ὅσον δὲ ἑκάστου τύχῃ χρόν^{ος}
 ἐκείνου δὲ διακρίβειν τὰ πάλιν, σοφία καὶ δυνάμει
 τοῦ πατρὸς ζώον φύσιν αὐτῶν οἷα καὶ δυνάμει
 ἐκείνου γὰρ τὸς ἐρῶνται πρὸς φύσιν ἑκάστου ἐκά-
 καὶ ἐν αὐτῇ κατασπῆ. καὶ ἐν τῷ θηρίῳ ἢ τῶν
 ἐν τῷ χορὶ τῶν ζώων κατασπῆνθῃ. καὶ δὲ τοῦ
 πόρτος σώματος ἐκαστὴν πρὸς δυνάμει τῶν ἀλ-
 λων. ἐν ὧν τὰ δὲ πάλιν ἀλλήλοις τὴν αὐτὴν
 ἰσχύοντα, πρὸς τὴν τοῦ αὐτοῦ σώματος δυνάμει
 τε καὶ οὐτασιν, καὶ τὴν τοῦ ἐκρωθέντος, ἢ καὶ
 τῶν πρὸς αὐτὸν θέντος δυνάμει καὶ ζώον. ^{ος}
 καὶ τὰς ἐρῶνται πρὸς τὴν ἐκαστὴν ἐκαστὴν
 ὁμοιοῦν μὲν κρῖναι τὴν ἐκαστὴν, τοῖσι ἐκ-
 μνησθῆναι πολλοὺς δὲ οὐ τῶν τῶν εἰς τὴν πρῶ-
 κει μὲν κρῖναι χροσῖμοτέρῳ, πρὸς αὐτὸν καὶ
 ἀκρίβῃ τοῖς κατὰ φύσιν τὰς ἐπὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων
 ἐρῶνται καὶ τὰς τούτων δυνάμει τοῖς ἀνθρώποις,
 οἱ τὰς αὐτῶν τρεῖς βέρται τῶν χρόνων ἢ χρόνῳ τὰ χα-
 ωθέντα, ἢ καὶ ἄλλως διαφθαίρῃ τὰ κερουργεῖν
 ἀδύνατοῖσι, ἐπὶ τὰς ὁμοίου τοῖς κεραμῶσι
 καὶ τῶν τοῖς δυνάμει πειρωμένοις, ὅ, καὶ τὸν
 θῆ μὴ τῶν βουληθῆναι, μὴ πρὸς αὐτὸν τὰ γενε-
 θῆναι δυνάμει, ἢ καὶ δυνάμει ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτοῦ

καὶ τῶν
 καὶ τῶν

Σύνλογον οὖν οὐκ ἔστιν αὐτῶν τῶν χειρῶν
ὁ ζυβρίζουσι βῆθ'· σὺν ἐξισωπτες τῶν πᾶν
Δι' ἐκκόπου τὰς δὴ αἰεὶς, ἀλλὰ οὐδὲ καὶ τῶν
ταύταις χρωμένον τὰς οὐσίας, καὶ τὰ τεχνικὰ
τοῖς φύσιν· . . . *περί μεν τοῦτο αὐτοῦ*
ἀντιπαρακλίνον· κλίθιον γὰρ ὡς ἀληθῶς,
τοῖς δὲ πᾶσι καὶ ματαίοις ἀντιλέγειν.
καὶ ἐν τῇ ἐμδοξόπερον καὶ πᾶν τὸν ἀληθε-
στατον. Ὁ, φέισαι τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδίκων
πᾶν βῶ δίκων· *ἡ δὲ* Δι' αὐτῶν τοῦτον ὡς ἐν
δόξῳ, καὶ διὰ πᾶν τῶν κρῶν πρόθετον· *ἐν*
τασμένων δὲ κρῶν ὁ λόγος δίκων, ἀδίκων
ὡς οὐ καὶ δίκων· *ἀλλὰ* μὲν οὐ λαβούλητον.
ὅτι γὰρ ἀβούλητον, ἢ ὡς ἀδίκων αὐτῶν ἐστὶν ἀβού-
λητον, ἢ ὡς ἀνάγκη· *καὶ* πᾶν *ὁ* ἀδίκων
ἢ περὶ αὐτὸν θεωρεῖται τὸ ἀναγκασμένον, ἢ
περὶ ἄλλον τινα πᾶν αὐτὸν· *ἀλλὰ* τί μεν ὁ δὲ
ἀδίκων τῶν δόξῳ, καὶ τοῖς ἐν τοῖς οὐσίῳ δὲ
μου μένῳ, πᾶν δὲ δίκων· *ὅτι* γὰρ αἰνονταί φύσιν
ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων δράσεως ἀδίκων ἐστὶν
οὐδὲ ἐμὸν δὲ τῶν ταύταις πρὸς τὸ εἶναι, οὐ
βλαβος, οὐ χυβρίς ἢ τῶν ἀνθρώπων δράσεις·
ὅτι γὰρ οὐδὲ τῶν λόγων ἢ φύσιν, οὐδὲ τῶν ἀφίχων·
ὅτι γὰρ ἐστὶ μετὰ τὴν δράσιν·
ὅτι γὰρ οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων· *ὅτι* γὰρ οὐδὲ τῶν
ἀνθρώπων τοῦ διαπαρῶς· *ὅτι* γὰρ ἀδίκων ἐστὶν αὐτῇ,
τῶν ἀνθρώπων σώματων ἀναγκασιωπτες· *ἡ δὲ*
ἐστὶν αὐτῶν τῶν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰς
τούτων χρεῖαις οὐσίῳ ἐν δίκῳ, ἐπὶ τὴν ζήτησιν
δουλείαν πᾶν τοῖα, οὐδὲν ἀδίκων ἐστὶν, πολὺ

μᾶλλον ἀφάρτων καὶ ἀνερδῶν γερομέρων
καὶ μηκέτι δεομένων τῆς τούτου χρείας, ελευθε-
ρωθεῖν τὰ δὲ πάσης δουλείας οὐκ ἀδίκησθαι.
Διὶ δὲ εἰ φωνῆς μετὶ χερσὶν ἡτιᾶσατο δὲ τὸν
Δημόριον ὡς πᾶσι τοῖς δίκαιον ἐλαττοῦ μερὶ
τῶν ἀνθρώπων, ὅτι μὴ τῆς αὐτῆς τούτοις μετ-
χῆς ἐν ἀνάστασις. ^{τοῖς} οὐ γὰρ ἡ φύσις οὐκ ἴση, τῷ
οὐδὲ τὸ τέλος ἴσον οὐδὲ καὶ οὐδὲ ὁ δίκαιος ὅτι μετρί-
ως. Δε τούτων, πᾶσι οὐδὲ τοῦ δίκαιου μὴ ἀκρίστis,
οὐδὲ μέμφis ἀδικίας. ὅ μὴ οὐδὲ κείρο φῆσαι
Διὶ αὐτὸν ὡς περὶ αὐτὸν θεωρεῖται τις ἀδικία γὰρ
ἀκρίστis ἐν ἀνθρώποις. ^{τοῖς} οὐ γὰρ ἡ φύσις οὐκ ἴση, τῷ
ἐν ψυχῇ καὶ σώματι. ^{τοῖς} τε δὲ εἰς ψυχὴν οὐτό
εἰς σῶμα δέχεται τὴν ἀδικίαν. ^{τοῖς} τε δὲ τὴν
ψυχὴν ἀδικεῖν ἀφ᾽ ἡσυχίας τις σωφροσύνη, ὅτι
λῆσται γὰρ ταύτη σὺν κρυφίᾳ καὶ τὴν πᾶσι
ζῶν. ^{τοῖς} οὐ γὰρ ἡ φύσις οὐκ ἴση, τῷ
κῶσι σώματι μὴ δὲ ἡ δίκαια, πολὺ μᾶλλον
ἀφάρτων καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν ζῶσιν οὐκ ἀδικεῖσθαι.
Ἄλλου δὲ τοῦ σώματος ἀδικεῖται. ^{τοῖς} οὐ γὰρ ἡ φύσις οὐκ ἴση, τῷ
ἀφάρτων σῶμα, οὐδὲ ἀφάρτων ἀδικεῖσθαι.
ὅ μὴ οὐδὲ κείρο φαίνεται δὲ, ὡς ἀνὰ ζῆλον ἔργον
πῶς θύ, τὸ δὲ αὐτὸν ἀφ᾽ ἡσυχίας σῶμα καὶ σῶμα
γαπῶν. ^{τοῖς} οὐ γὰρ ἡ φύσις οὐκ ἴση, τῷ
τῷ ἀφάρτων ποιῆσαι σῶμα καὶ πᾶσι τῶν, πο-
λὺ μᾶλλον τῷ κρείττονι οὐκ ἀνὰ ζῆλον, ὅπερ ἐστὶν
ἀφάρτων καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν. ^{τοῖς} οὐ γὰρ ἡ φύσις οὐκ ἴση, τῷ
φύσιν πρώτων καὶ τῶν τούτοις ἐπομενῶν οὐ
ἀδικεῖται τῶν ἐξ ἡμετέρων ἑκάστου, εὐδελ
ὅτι καὶ Διὶ αὐτὸν καὶ βουλήν τὸν καὶ ἀνὰ ζῆλον τῶν

δὲ μὲν οὐ γὰρ ἄλλος ἐργον. ἢ τῶν διαλυθέντων σω-
μάτων δράσας.
Ἐπὶ τούτοις δὲ τῆς αἰτίας, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν αἰτίων
πρόσδογον.
πρὸς τὴν αἰτίαν, καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλῃ
συνάφειας.
Ἐξούτι τὴν ἐκχωρισμένην.
ἀλλὰ τὸν λέγειν βουλήν, καὶ τὸ τῶν βουλήν
τῶν ἐν τῇ αἰτίᾳ, κατὰ τὴν τοῦ βουλήν
αἰτίαν.
καὶ ὅτι μὲν ἕτερος ὁ περὶ τῆς ἀληθείας λό-
γος, πρὸς δὲ ὅτι περὶ τῆς ἀληθείας, εἰρητιδιότητος
πρὸς ἀλλήλων μετρίως, οἷον περὶ τῆς ἀληθείας
καὶ πότε καὶ πρὸς τῆς αἰτίας τὸ χρῆσιμον.
ἀλλὰ ὅτι οὐδὲν, τῆς τε κοινῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ
καὶ τῆς τῶν ἐν τῇ αἰτίᾳ πρὸς τὸν αἰτίαν σὺν ἀφ᾽
αὐτῶν τούτων καὶ τῶν τούτοις προσκομίζον
πρὸς τὴν αἰτίαν, καὶ τῆς ἀληθείας.
μὲν, ὅτι πρῶτον καὶ τῆς φύσεως.
φορεῖν τὸν πρῶτον, ὁ δὲ ποιεῖν τε καὶ προδεδείκται
πρὸς ὅσον ἐν τῇ αἰτίᾳ καὶ πρὸς τῆς αἰτίας.
περὶ τῆς ἀληθείας λόγος ἀφ᾽ αἰτίας ὡς πρὸς ἀ-
σφαλείαν καὶ σωτηρίαν, πρῶτον καὶ τῆς φύσεως
καὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς αἰτίας.
τῆς φύσεως, ὡς
τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως πρὸς τὸν αἰτίαν.
τῆς τάξεως, ὡς ἐν τούτοις καὶ αἰτίαι τούτοις
ἐν τῇ αἰτίᾳ ὡς γίνεται μετρίως.
ἀλλὰ.
ὡς τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς σωτηρίας τοῖς
γινώσκουσιν γινόμενος πρόξενος.
ἀλλὰ περὶ τῆς ἀληθείας φύσεως καὶ αἰτίας
κατὰ δεξιότροπον.
ἐλαττον γὰρ τὸ φεῦδος ἐλέγχον

τοῦ τῆν δὴ θείαν κρατύνειν· καὶ τὴν ἀνθρώπων
 καρδίαν τῶν ψευδοδοξαίων ἐχει τῆν ἰσχύν·
 ψευδοδοξίαν· ὅξ' ἐπ' αὐτοῖς ἐπιφύη καὶ πόρρ-
 φθορὰς· ἀλλὰ οὐ καὶ τοῦτω οὕτως ἐχούτω, πρὸς
 τὰ πλείστα πολλὰ κίς, καὶ γίνεται πομπὴν χρεωδέστερος·
 ὥς ἀναιρῶν καὶ προκαθαίρων τῆν ἐνοχλοῦσαν τὴν
 ἀπίστιαν· καὶ τοῖς δὲ τῷ προσίοντι τῆν ἀμφίβολαν
 ἢ ψευδοδοξίαν· ὅς' ἐν μέν κ' ἐπὶ προσδοκίᾳ φέρεται
 τέλος· ὅς' ἂν τῆν εὐσεβείαν ἐχει τῆν ἀναφορὰν ὅτι
 τὸ ψεῦδος ἐλέγχων· καὶ οὐ τῆν δὴ θείαν κρατύνων·
 ὅς' ἐν καὶ καθαίρων ἐν εἰσὶν· ἀλλ' οὐ μὲν, ἀνακα-
 ῶς ἐφ' ἡμῶν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν· καὶ τοῖς τῆς ἀληθείας
 ὅς' ἐπὶ τῆς ἰσχυρίας φροντίζουσιν· ὅς' ἐπὶ τῇ ὁπ-
 καί τῃ καὶ πρὸς τῆν ἀντιθέσιν·
 ὅς' ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ κεφαλῇ ὡς προσηνέσθω πρὸς
 τὴν ἀντιθέσιν τῶν ἡδὴ λεχθέντων· ὅς' ἐπὶ τῇ
 τῇ τῇ προκειμένῳ, καὶ οὐ κατὰ τὸν ἀνθ'· περὶ
 τῆς ἀνακαταστάσεως λόγῳ· ὅς' ἐπὶ τῆς αἰτίας
 αὐτῆς καθ' ἡν καὶ δὴ τὸν ὁ πρῶτος γέγονεν ἀνθρώπος,
 οἷον μετὰ κίρον· ἐκ αὐτῆς κατὰ τὸν ὁμοίον γέγονας
 τρόπον· ὅς' ἐπὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀνθρώπου ἀνθρώπων
 ὥς ἀνθρώπων φύσεως· ὅς' ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς τοῦ
 ποιητοῦτος ἀπὸ τούτοις κρίσεως, καθ' ὅσον, ἕκαστος
 ἕξκει χρόνον, καὶ καθ' οὓς ἐποχίτευσεν τὸν νόμον, ἢ
 οὐ κατὰ τὴν ἀμφίσκησιν ἐν εἰρησικαίαν·
 ὅς' ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς αἰτίας λόγῳ· ἐδὴ ἐπὶ τῷ κο-
 πῶν πρὸ τῆς ἀπλῆς καὶ μὴ τῆς γέγονεν ἀπὸ τῆς,
 ἢ τῆς ἐρεκεν· ἐν δὲ τῇ τῇ τῇ πρὸ τῆς
 ἀπὸ τούτου γέγονος αὐτὸ τὸ ζῆν καὶ διαμένειν καθ'
 ἡν ἐγένετο φύσιν, ἢ διὰ χρεῖαν τῆς·

Εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὡς τὴν αὐτὴν ἡμέραν
τοῦτον.

ἄλλου τῆρος τῶν αὐτῶν προ-
σηκούτων καὶ τῆρος φρομτῆδος ἡ ζωομένων.

○ Δὲ καὶ καιροτέρου σκοποῦσιν εὐρίσκουσιν,
ὅτι πᾶς εὐφροσύνη· καὶ λογικὴ κρίσις πρὸς τὸ
ποιεῖν τὴν κέρου μένος· οὐδὲν ὡς κατὰ πρόθε-
σιν ἐργεῖται· ποιεῖν δὲ τῆς. ἀλλήτοι τῆς ἰδίας ἐργε-
χρήσεως, ἢ διὰ χρεῖαν ἄλλου τῆρος ὡς πεφρο-
ντικῆς, ἢ δι' αὐτὸ τὸ γινόμενον ὅλην τὴν φύ-
σιν καὶ τὸν πρὸς τὴν αὐτοῦ γένεσιν κίρουν.

○ **Ν** λέγει δὲ τὸν Διὸς τῆρος ἱράσας
γέρνται τὸ προκείμενον.

τοῖς μερῶν οὐκ ἀποτρεῖται διαχρήσας.

ποιοῦντες βουσί καὶ κτήναις ἢ τοῖς αἰσίοις ζωῶν

ὡς ἐστὶν ἐν δὲ τῇ, τῆς καὶ τὸν τῶν δὲ τῶν ζωο-
σύντην· οὐκ ἰδίας ἐργεχρήσεως κατὰ τὸ φαι-
νόμενον· ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸ τέλος διὰ τοῦτο.

κατὰ δὲ τὸ προσεχὲς διὰ τῆς τούτων ὡς πεφρο-
ντικῆς ἐπιμέλειαν.

ποιοῦντες αὐτὰ καὶ τὰ αὐτῶν.

τῆς διὰ χρεῖαν ἰδίαν, οὐτε δὲ ἕτερόν τι τῶν αὐτῶν

προσηκούτων· ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἱράσας καὶ τῶν μερῶν

καὶ θόσων οἷόν τε τοῖς αὐτοῦ γένεσιν μερῶν τῆς

τῶν παιδῶν καὶ τῶν ἐγγόνων διαδοχῇ, τῆς αὐτῆς

τελευτῆς πᾶσαι μὲν μερῶν, καὶ ταύτην τὸ θνήσκον

ἀπὸ θανάτου ζεῖν οἰόμενος.

ἀλλὰ τὰ αὐτῶν μερῶν

αὐτῶν τούτων· οὐ μὲν τῶν αὐτῶν.

τοῖς αὐτοῦ τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

Διὸς δὲ σοφίας ἐργεχρήσεως· οὐτε διὰ χρεῖαν

ἰδίαν, πᾶν τὸ ἐν τῇ ἱράσας πρὸς δὲ τῆς· πᾶν δὲ μὲν δὲ

Διὸς μερῶν τῶν αὐτῶν, οὐδὲν τῶν αὐτῶν.

[illegible]

Σπικρῶς καὶ ἡκτοῖς, καὶ κοῖτο τέροϋν ἐπὶ πῆλ-
 πασὶ τοῖς ἐχθροῖς, τὴν τοιαύτην ζωὴν ἀπέριμμε θς.
 οἱ δὲ αὐτὸν ἐρεῖ αὐτοῖς ἄλλο ματοφοροῦσιν τὸν ποιητῆ.
 ροῖα τε σῶσι πῖ φερομένοις, καὶ λοῖκῃς κρίσεως με-
 μοιραίοις, τὴν γὰρ σῶσι δ' αὖ μοῖν ἡ ἀπεκλήρωσεν
 ὅποι κ' ἴης. ἴρα γὰρ ὡς κορυττε τὸν ἑαυτοῦ ποιητὴν
 καὶ τὴν τοῦ τοῦ δ' ἡμῶν καὶ σοφίαν, ῥοῖα τε σῶσι
 αὐτοῖς μεροὶ καὶ δ' ἴκῃ, τούτοις σῶσι δ' αὖ ῥοῖα ὡς ἴρα ἀπὸ
 οἱς τὴν προχαφῶσιν ἐκράτῃσιν ζωὴν, καὶ περ σὺ
 φθαρτῆς καὶ κ' ἴμοις ὀρπεσώμασιν. - ἡ πόσις αὖ
 γὰρ ἡχοῦ τοῦ χδρῖν γέγορε, παυδ' ἡμῶν ἐκείρων
 ὡς ἡμῶν γέγορε, παυδ' ἡμῶν ἐκείρων καὶ αὐτὰ τὰ
 γερόμερα τοῦ ἱρα, καὶ οὐκ ἂν δ' αὖ ἡμῶν ἡμῶν, ὡς
 δ' ἡμῶν ἡμῶν τοῖς ὑπὸ θ' ἡμῶν τοῖς ματάμου χδρῖ
 ἔχορτος. - τὰς ἡμῶν ἡμῶν τοῖς ἡμῶν ἡμῶν
 ἡμῶν τοῖς ἡμῶν ἡμῶν, ὡς αὐτῆς τῆς αἰτίας
 τῆς φύσει σῶσι ἡμῶν, καὶ κατὰ τὸ μοῖον τὸ ἱρα
 θεωροῦ ἡμῶν, ὡς ἡμῶν οὐδ' ὅτι δ' αὖ τὴν ὅ
 ἱρα πᾶν τελεῶς αὖ φδρῖ ῥοῖα ῥοῖα. - τὰς ἡμῶν
 ῥοῖα ῥοῖα πᾶν τε θεωροῦ ἡμῶν, δ' ὅτι ὡς ῥοῖα
 πᾶν τε καὶ τὸ γερόμερον ζωὴν. ῥοῖα ῥοῖα καὶ
 παυδ' ἡμῶν ἐκείρων ἡμῶν τοῦ τῶν ῥοῖα γέγορε
 τὰ πᾶν ῥοῖα σῶσι φέρορτος. - καὶ τὰς ἡμῶν
 ῥοῖα ῥοῖα καὶ δ' αὖ ἡμῶν οὐκ ὁ μὲν ῥοῖα ῥοῖα
 γέγορε φύσει καὶ δ' αὖ ῥοῖα ῥοῖα ἀπὸ φύκῃ - τὰς ῥοῖα
 δ' αὖ τῆς τοῦ σῶματος ῥοῖα ῥοῖα ῥοῖα, καὶ τὸ ῥοῖα
 τῆς ῥοῖα τοῖς ῥοῖα ῥοῖα ῥοῖα καὶ ῥοῖα ῥοῖα
 ῥοῖα ῥοῖα καὶ ῥοῖα ῥοῖα, τὸ ῥοῖα ῥοῖα ῥοῖα
 ῥοῖα κατὰ φύσιν πρὸς ἀπὸ φύκῃ, καὶ τὰς ἀποκλῆ-
 ροῖα ῥοῖα αὐτῶν ῥοῖα ῥοῖα ῥοῖα καὶ ῥοῖα ῥοῖα

τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὰς ἡλικίας, ἢ κατὰ ὁδόν,
ἢ μέγεθος, τὴν ἀνάστασιν. ἡ ἀνάστασις ἔστι
βελῆς καὶ πᾶν τὸ ὕψαιον ἀνάστασις. ἢ τε τῶν κατὰ
ἐκείνου τοῦ χρόνου περὶ οὐτῶν ἔτι πρὸς τὸ χρεῖστον
μεταβολήν. ἡ ἀνάστασις ἔστι τε βαρρηνκότις οὐ μὴ
ἢ τοῖς ἡδὺ γερομέροις, καὶ τῇ ἑαυτῶν ἐπίσκοπῳ
τε φύσιν, τῇ τε μετὰ τὴν δόξιν καὶ φθορὰς ζωὴν γέρ-
ου μερὶς τῶν πᾶν τὴν βίω προσέκουσιν, καὶ τῇ σφύ-
ρῃ φθορῶν διαμορφήν ἐλπίζου μερὶς βελῆος. ἡ ἀνάστασις
οὐ πᾶν ἀνθρώπου ἀναπαύσασθαι μετὰ τὴν φθορὰν
ἐαυτοῦ βουλομένη ἐλπίσιν. ἡ ἀνάστασις ἔστι
πᾶσι τοῖς καμὲν ἐλπίσιν τῇ τοῦ δὲ μετὰ τὴν φθορὰν τὴν
ζωὴν, καὶ τῇ ἐπινοήσας ἀνθρώπου ἐκ φύσεως ἀ-
ναπαύσασθαι καὶ σώματος. ἡ ἀνάστασις ἔστι σκέυα ἀν-
απαύσασθαι καὶ σώματος ἐλπίσιν, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ φύλακ-
τοῦ πᾶν τοῦ δὲ γερομέρου, ἐμφανὶς τε βίω καὶ ζωὴ
λογικὴ προσκομῶν. ἡ ἀνάστασις ἔστι οὐ κατὰ τὴν
οὐτὸν κατεσκεύασε ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς δόξιν
μορφήν ἐκείνου. ἡ ἀνάστασις μερὶς ἐβούλετο ὁ
γερομέρου. ἡ ἀνάστασις ἔστι τοῦ δὲ πᾶν τὸς δὲ μετὰ τὴν
ἀνάστασιν ἀνθρώπου πᾶσι τῇ ζωῇ ἐμφανὶς μετὰ
χρῆσιν. καὶ γερομέρου βελῆος τῇ μετὰ τὴν φθορὰν
αὐτοῦ. καὶ τῇ ἐπὶ πᾶσι σοφίᾳ, τῇ τῶν πᾶν
διαμερῶν αἰθερίας. κατὰ τὴν ἐκείνου γράμ-
μα καὶ τῇ ἐλπίσιν φύσιν, ἡ ἀνάστασις μερὶς γερομέρου
αἰτίας, πᾶσι τῇ τῇ ἐκείνου δόξιν μορφήν. ἡ ἀνάστασις
διαμορφήν τῇ ἀνάστασιν. ἡ ἀνάστασις οὐ κατὰ τὴν
μερὶς ἀνθρώπου. ἡ ἀνάστασις ἔστι τῇ τῇ
αὐτοῦ ὡς τῇ τῇ γερομέρου αἰτίας καὶ τῇ γράμ-
μα τῇ τῇ τῇ γερομέρου δὲ κρύπτεται ὡς ἡ ἀνάστασις.

οκ
β
2

τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας αὐτῆς, καθὼς εἰς τὸν δὲ
τοῦ κοσμοῦ πᾶν ἄνθρωπος, ἀκούουσαν δὲ
εἶναι τὸν αὐτοῖς κατὰ φύσιν καὶ θείον ἐπὶ τὴν
διασκεψάσθαι λόγον. **Ε**πιταγή κατὰ τὴν
ζέτασιν, τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως ἐν τῶν πρ-
μηνίων τῶν ἀνθρώπων φύσιν. **Τ**ὴ δὲ φύσιν τῶν
προτέρων, ἐν τῶν ποικίλων τῶν αὐτοῖς δὲ καὶ
κρίσις. **Π**οικίλῃ τῇ πασὶν. ἡ τοῦ βίου τέλος.
ζήτησιν τῶν δὲ καὶ τῶν προτεταμένων.
ὅτι σκοπεῖται ὅτι τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν.
Διὰ τῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων, ἐν τῶν ὁ-
πασῶν εἰς ζέτασιν προδιαλεγμένων ἢ ἀποδείξ-
την ἀπὸ τῶν τοῖς μετέωροις ὅτι φέρουσιν ἀπὸ τῆς
ἐν τῶν οὐκ ἐξωθεν ποτὶν ἔχει τὴν ἀρχὴν. **Δ**ὲ
ἐν τῶν τῶν δοκιμῶν ἐν δεδομένων. **Α**λλὰ τῆς
κοινῆς καὶ φύσιν ἐκείνης ἐκείνης. **Ε**ν τῆς πρὸς τὴν
τῶν δυνάμεων ἀκούουσι. **Ε**ν τῶν περὶ τῶν πρῶ-
των δογμάτων, καὶ δὲ μόνης ἐπὶ τῶν μετέωρων τῆς τῆς
φύσιν ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης. **Ε**ν τῶν τῶν
κατὰ φύσιν ἐπὶ τῶν τοῖς πρώτοις καὶ τῆς φύ-
σιν ἐκείνης ἀκούουσι, καὶ δὲ τῆς αὐτῆς τοῖς ταῖς
δεικνύουσιν τῶν τοῖς πρώτοις ἐν τῶν προτεταμένοις
ἀκούουσι κατὰ τὴν αὐτὴν, ὅτι τὸ μὴ τῆς ἀληθείας.
Εν τῆς κατὰ τὴν ἀσφαλείας ἀμείνων, μὴ τῶν τῶν
τεταμένων καὶ δὲ τῶν μετέωρων οὐκ ἐστὶν, **Ε**ν τῶν φύσιν
εἰς τὸν δὲ αὐτὸν. ὅθεν οὐ μὴ χρῆται δὲ καὶ περὶ
τῶν προτεταμένων ἐπὶ τῶν δυνάμεων καὶ κρίνειν ἐκείνης
βέλους. **Ε**ἴτε γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὐ μὴ
ἀναστάσις. **Ε**ἴτε μὴ, **Π**οικίλῃ τῇ πασὶν
καθὼς τῶν πρὸς τὴν τοῦ δὲ δειξίαν οὐ μὴ τῶν

τὴν δὲ αὖτις· **Σ** ποίαν ἐκαστὴν εἰληχέουσαν.

Τὶ μὲν τούτων πρῶτον· **τὶ** δὲ δεύτερον· **Δ**ι-
δοῖται τοῖς ἑκαστοῖς· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον** **δι**αταξάμεν
χρὰ πρῶτην μὲν τάξαι τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἀνθρώπων
γενέσεως, τοῦτέστι τὴν τοῦ θεοῦ οὐρανίου γένεσιν
καθὼς ἐποίησεν ὁ θεὸς· **καὶ** **τὸ** **δεύτερον** **πρὸς**
φύσιν δὲ αὖτις· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον** **δι**αταξάμεν ὁ θεὸς
φύσιν· **καὶ** **τὸ** **δεύτερον** **πρὸς** **φύσιν**· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον**
τοῦτον δὲ αὖτις κατὰ ταῦτα ἀφοτέρων γένεσιν
τὴν κρίσιν· **καὶ** **τὸ** **δεύτερον** **πρὸς** **φύσιν**· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον**
πρὸς **τὸ** **πρῶτον** **πρὸς** **τὸ** **πρῶτον** **πρὸς** **τὸ** **πρῶτον**
μὲν· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον** **πρὸς** **τὸ** **πρῶτον**· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον**
οὐρανίου ἐκαστὴν ἀνθρώπου ἐκαστὴν δὲ αὖτις τῆς
ἀφασίας, οὐδὲν ἔτι· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον** **πρὸς** **τὸ** **πρῶτον**
λόγον ἐξ ἡμετέρας τὴν περὶ ταύτης πίστεν· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον**
πρὸς **τὸ** **πρῶτον** **πρὸς** **τὸ** **πρῶτον**· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον**
κατὰ δὲ αὖτις τὴν κρίσιν τῆς δίκης· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον**
κατὰ τὸν ἀνθρώπου βίον τέλει· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον**
πρὸς τὸν ἀνθρώπου λόγον· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον** **πρὸς** **τὸ** **πρῶτον**
τὸ τρίτον μὲν τὴν πᾶσαν ἐκαστὴν αἰτίαν, ὁ-
μοῦντες τὴν αἰτίαν γενέσθαι· **καὶ** **τὸ** **πρῶτον** **πρὸς** **τὸ** **πρῶτον**
κατὰ τὴν κρίσιν δὲ αὖτις τὴν ἀφασίαν ἢ αἰτίαν·
ἀφασίαν δὲ τοῖς μὲν ἢ μὲν τὴν κρίσιν ἢ κατὰ
θῶσαντας μὲν δὲ αὖτις, τοῖς πᾶσι καὶ δὲ
Στοὶ κατὰ τὴν πρῶτην ἡλικίαν τελευτήσαντας
ὁ καὶ αὐτοὶ δὲ αὖτις, ὡς οὐδὲν τὴν κρίσιν
ἢ ἀφασίαν γίγνεται κατὰ πρῶτον λόγον.

ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ δὴμιουργήσαντος γνώμην, καὶ
τὴν τῶν δὴμιουργηθέντων φύσιν. οὐκ οὐκ οὐκ
καὶ μόνης τῆς ἐπὶ τῇ γενέσει τῶν ἀνθρώπων θεωρη-
μένης αἰτίας διζῶν τὴν ἀνάστασιν κατὰ φύσιν καὶ
ἀκοχουθίαν ἐπομένην τοῖς δὴμιούτοις σώμασι,
δικαιοσύνης πρὸς μὴ δὴμιούτους τῶν προστε-
θέντων, ἀκοχουθίαν δὲ τοῖς εἰρημέροις καὶ τὰς ἐξ
ἐκαστοῦ τῶν ἐπομένων διαφορὰς, ἐποδιζῶν τοῖς
ἐξ αὐτῶν σώματι δὴμιούτοις σώμασι. πρὸς
τῶν ἄλλων τὴν τῶν ἐπομένων ἀνθρώπων φύσιν
ὅτι τὴν αὐτὴν φύσιν ἔχουσιν, καὶ τὴν ἰσχυρὰν
χουσίαν πρὸς τὴν ἀφασίαν τῆς φύσεως. . . .
καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐκ φύσεως ἀφασίαν,
τοῦ κατὰ τὴν γενέσιν αὐτῶν σώματος ἔχοντος
σώματος ἔχοντος τὴν φύσιν, καὶ μὴτε τὴν φύσιν τῆς
ψυχῆς καὶ βέβαιον, μὴτε τὴν φύσιν τοῦ σώματος
χωρὶς ἀπεκλήρωσε θὲς τὴν τοιαύτην γενέσιν ἢ τὴν ζω-
καὶ τὸν σὺν πάσῃ βίῃ. ἀλλὰ τοῖς ἐκ τούτων ἐπο-
μέροις ἀνθρώποις, ἵρῃς ὡς γεννῶνται καὶ ζωοῖ
διαβίῳ σφτε, εἰς ἐν τὴν κατὰ φύσιν καὶ κοινὸν
τέλος,
ζώου, τοῦ καὶ πάσῃς οὐσίας πᾶν ψυχῆς. καὶ
ὅπως τοῦ σώματος ἐργαζομένης καὶ πρὸς τὸν
ὅπως τῆς αἰσθητικῆς ἐκ τῆς λογικῆς δεῖται πρὸς
σιω, πρὸς ἐν τὴν τέλος ἀφαιρέσθαι τὰ τὰ τὰ
ἐκ τούτου εἶρμόν. ἵρῃς πᾶν τὰ καὶ διαπύτων ὡς
τρέχει πρὸς μὴ ἀρμονίαν καὶ τὴν αὐτὴν σὺν πά-
θειαν, ἀνθρώπου γενέσις, ἀνθρώπου φύσις, ἀν-
ζωὴ, ἀνθρώπου πράξις καὶ πᾶν καὶ βίος, καὶ
τὸ τὴν φύσιν πρὸς τὸν τέλος. . . .

τῆς ψυχῆς ὅτι οὐκ ἔστιν ἀθάνατος καὶ οὐκ
 ἀσώτῃς, καὶ τῶν ἐκ ψυχῆς φύσεως, καὶ τῶν διὰ
 τοῦ σώματος ὁσίων τελευτῶν ἐν γὰρ οὕτως καὶ τὸ
 ὁσίων πάντων τοῦτο τέλος. . . **Ε**ν γὰρ τῇ
 ἀλήθειᾳ, τοῦ αὐτοῦ ζώου κατὰ τὴν αὐτοῦ
 οὐρανίαν φύσιν. ὅτι πρὸς τὸ τέλος τοῦ ζώου. . .
 οὐρανίαν φύσιν ἐκ καθαρώς. τῶν αὐτῶν ὁρῶν
 πᾶν τὸν ζῶν ὡς μερῶν τοῦ ζώου. . . καὶ αὐτὸ ἐκ
 τῆς οὐρανίας φύσεως ἐκαστὴν γένεσιν, τῶν δὲ αὐτῶν
 πᾶν ἐκ ἐκαστῶν πρὸς τὴν τοῦ ζώου οὐρανίαν. . .
 καὶ τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων οὐρανίαν. ὁ δὲ ἀνθρώπος
 ὁσίων μερῶν δὲ κρῖναι τὴν τῶν μερῶν οὐρανίαν
 ἀνάστασιν. . . τῶν αὐτῶν χωρὶς, οὐτὶς ἐκαστὴν
 αὐτῶν μερῶν κατὰ φύσιν ἀλλήλοις. οὐτὶς οὐρανίαν
 τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων φύσιν. **Ε**ἰ δὲ καὶ τοῖς καὶ
 λόγος δίδεται τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ οὐσιώμενον,
 ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ δόγματος ἀφαιρέσεως καὶ σοφίας,
 καὶ δὲ κακοσύνης, ἀφαιρέσει δὲ αὐτοῦ τῶν ὁρῶν
 ἢ λογικῇ δίδεται κρίσει, καὶ αὐτὴν δὲ αὐτῶν
 ὁσίων τοῖς ὁσίοις κρῖναι. . . τῶν αὐτῶν δὲ αὐτῶν
 ἀδύνατον μὴ τῆς ὁσίων αὐτῶν. καὶ τῆς οὐρανίας
 ἐστὶ δὲ αὐτοῦ φύσιν. **Ο** δὲ καὶ τοῖς καὶ
 λόγος δὲ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνθρώπος, οὐ φύσιν καὶ αὐτῶν.
 ἀνθρώπων δὲ αὐτῶν τὸν ὁσίων ὁρῶν τὰ δὲ αὐτῶν
 εἰς αὐτὴν. **Ε**ἰ δὲ αὐτῶν ἀδύνατον δὲ αὐτῶν μὴ ἀντι-
 ὁσίων. ἀνάστασιν γὰρ μὴ ὁσίων, ὅτι καὶ
 ἢ τῶν ἀνθρώπων ὡς ἀνθρώπων δὲ αὐτῶν φύσιν. . .
 τῶν αὐτῶν ἀνθρώπων φύσιν μὴ δὲ αὐτοῦ,
 καὶ τῶν αὐτῶν φύσιν σὺν κρῖναι τὴν τοῦ σώματος ἐν
 αὐτῶν καὶ τῶν αὐτῶν πᾶσι. **Ε**ἰ δὲ αὐτῶν τὸ σῶμα

[illegible]

Σφθορὰς ζῶντι περιμέρομεν, καὶ μετὰ ταῦτα
τὴν μετὰ σφθορίας ἐλπίζομεν διαμορφήν. τὸ
τῆ τῶν ἀλλοτῶν τε μετὰ σὺν δξίσῳ περὶ τὴν μετὲρ
τε μετὴν, οὔτε τῆ τῶν ἀγαθῶν διαμορφήν τῆ
τῶν ἀνθρώπων διαμορφήν. ἡ γὰρ μετὰ σφθορίας
ταύτης ἐξίσωτες καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων
φύσιν καὶ ζῶν, οἷς μὴ προσήκει. οὐ γὰρ ἡ
σφθορία διεχέει ἀρετὴν ἀξίον. εἴ τις δὲ ψῶν
μὴ δὲ θεωρεῖται περὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων διαμο
ρφήν ἐπὶ δὲ χωριστὸς φύσιν ἀπὸ τῶν τοῦ σῶ
ματος μερῶν καὶ μορίων διαμύσις τῆς σφθ
διακόπτει ζῶν. Διὰ τοῦτα ποτὶς οὐκ ἐκίμην
τὴν ἀρετὴν. Δεῖ δὲ ὅτι τὴν κατὰ σῶν αἰ
σθητῶν ζῶν διακόπτει δοκοῦσιν, αἱ κατὰ τὸν
ἄλλον φῶσιν καὶ ἡμετέρας προαιρέσεις
τῶν αἰσθητῶν καὶ τῶν φυσικῶν δυνάμεων,
ἰσομέτροις χρόνου διαστήμασιν ἄλλοις τῶν
τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν τῶν τῶν ἀλλοτῶν
βίωσιν ὅτι τῶν αὐτῶν πᾶσι τοῖς μετὰ ζῶν
ἄλλοις πᾶσιν αἰτίαι διμαίτις ἀδελφοῦ τῶ
θαυτοῦ τῶν ἄλλων ὁμοῦ ἀξίον. ὅτι καὶ ἐκ
τῶν αὐτῶν προγόνων ἐκ πατέρων φύσιν γε
γενελογῶντες, ἄλλοις τῶν ὁμοίων πᾶσιν τοῖς
θαυτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμετέρας ἡμετέρας
καὶ τῆς κρείμιας, καὶ τοῦ μετὰ ζῶν ἐπὶ αὐτῶν
μετὰ τῶν πᾶσιν τῶν ἡμετέρας. ἄλλοις
Δὲ μὴ δὲ τοῦ εἶναι καὶ τῆς ἰδίας ζωῆς. εἴ τις
ἄλλοις τῶν ἀνθρώπων ζῶν τῶν αὐτῆς γένους
ἄλλοις ἀπὸ γενέσεως μέχρι διαλύσεως,
Σ διακόπτει μὴ οἷς προσήκει, ὅτι πᾶσι

τὸν μεθ' αὐτὴν αὐτὴν λέγειν ζῶν, δὲ τὴν ἐπο-
 κειρὰ τῆς διαλύσεως ζῶν ἡ τίς ἐαυτῇ οἰκω εἰσάγει
 τὴν δὲ ἀνάστασιν ἀπογίνωσκειν οὐ φείλομεν, καὶ ὅτι
 πρὸς διακοπὴν ταύτην χωρὶς μὲν τῆς ψυχῆς ἀπὸ
 τοῦ σώματος. . . αὐτὰ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ φύ-
 ὶς ὄντων καὶ κατὰ γένος τοῦ ποιητοῦτος συγκε-
 κληρωμένον κρίχουσα τὴν ἀνωμαλίαν, ἀνωμαλὸν
 ἔχει τὴν ζῶν καὶ τὴν διάμορπην. **Π**οτὲ μὲν οὖν
Ποτὲ δὲ, θαυμάσιον διακοπτομένην, καὶ ταῖς καθ'
 ἑκάστην ἡλικίαν μεταμοχαῖς, οὐκ ἐμφαινομένη
 ἐργασίας τοῖς πρώτοις τῶν ὅσων ὅσον ὅσον γινόμε-
 νον. **Τ**ῆς αὖ ἐπίστασι μὲν τὴν πείραν διδοῦν μέρος,
 ἐρῶσι μερῇ καὶ διατεταγμένῳ σπέρματι τοῦ
 στηλικούτων ἀποκτείναντες αὐτῶν, **Ε**ἰ τῶν τῶν
 ὅσων οἰκω εἰς ἀμέραν καὶ τὴν γυναικῶν οἰκῶν διαφο-
 ῶν. **Ο**ς ὁ φησὶ καὶ νεύων καὶ χορδῶν. **Θ**αυ-
 μάσιον καὶ ἀσάχητων καὶ τῶν τοῦ σώματος
 μερῶν. **Ο**τι δὲ ἐρῶσι εἰς τὴν τοῖς σπέρμασι
 τοῦ τῶν ἐρῶσι εἰς τὸν οὐδὲν, **Ε**τε μὲν τοῖς ἐν πῇ
 ἐμφαίνεται τὴν τελείον ὅσον γινόμενον.
 τὴν τῶν τελείων ἡλικίαν τὰ τῶν πρὸς ἑκασ-
 τὸν τοῖς τῶν ἐκτετακτόντων. **Α**λλὰ δὲ καὶ
 τῶν ἐν ἑνὶ μέρει τῶν μερῶν, οὐδ' ὅπως τῶν με-
 ἀμείνων ἐμφαινομένων τὴν φύσιν καὶ ἀκολουθί-
 ῶν τῶν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὅσον γινόμενον
 μεταμοχῶν, ὅπως ἴσασι γινόμενον μὲν τὸ φλῶτον
 ἀπὸ κακίας καὶ ἀβυστίας περὶ τὴν τοῦ τῶν κρίσιν,
Οτι δὲ πρὶν μὲν γενέσθαι τὴν τῶν ἀνθρώπων
 καταμοχλὴν. **Δ**ιὰ θρωπείων δὲ τοῦ τῶν καὶ θείων
 μέρος καὶ μόριον, καὶ προελθόντων εἰς φῶς

Τὸν κῦν θέντων· ὅτι γίνεται μετ' ἡ κατὰ τὴν
πρώτην ἡλικίαν αὐξήσις, ἢ τε κατ' αὐξήσις
τεμνωσὶς, πρὶν θέντων δὲ, ἔφεσις τῶν φύ-
σικῶν δυνάμεων μέχρι γήρως, ἵτα πεπονη-
κότων τῶν σωμάτων, ἢ δ' αἰμῶσις. *ὡς πεπονη-*
καὶ τῶν οὐτε τοῦ σπέρματος ἀνισομενῆν
ἔχοντος τὴν τῶν ἀνθρώπων ζωὴν ἢ μορφὴν. *αἱ*
ὅτε τῆς ζωῆς τὴν εἰς τὰς πρώτας ἀρχὰς διαίμ,
ὅτ' οὖν φύσικῶς γενομένων εἰρμός πορεύει τὴν
πίσιν, τοῖς οὐκ ἐξ αὐτῶν τῶν φαινομένων ἐχού-
σι τῶν πρῶτων, πολλὸν μᾶλλον λόγος ἐκ τῆς φύσικῆς
ἀκολουθίας ἀνιχνεύων τὴν ἀληθείαν, πῆξου τ
τὴν ἀνάστασιν, ἀσφδχίς τος ὦν καὶ κρείττω ῥ
πείρας πρὸς πῆξου δ' ἀληθείας. *τὴν πρῶτην*
ἢ μὲν εἰς ἐξέτασιν προτεθέντων λόγων, καὶ τ
ἀφ' αὐτῶν πῆξου μέν. ὅτι πᾶν τι μεν εἰσὶν ὁ-
μογενεῖς ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως ἀρχῆς. *ἀρχῆς*
ἢ αὐτοῖς ἢ τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἐκδημιου-
ργίας γενεαίς. ἄλλοι μὲν, ἐξ αὐτῆς κρατύνονται
τῆς πρώτης ἀρχῆς ἐξ ἧς πρὶ φύσιν. *οἱ δὲ πρὶ*
πᾶν μὲν οἱ τῆς φύσεως καὶ τῶν βίω τῶν ἀνθρώπων,
ἐκ τῆς τοῦ θύπρι ἡμᾶς προνοίας λαμβάνουσι τὴν
πίσιν. *ἢ μεν δ' ὁρᾷ τὴν καθ' ἡν καὶ οἱ γέγονα*
ἄνθρωποι οἷον ζευγμένη τῇ φύσει τῶν ἀνῶν,
ἐκδημιουργίας ἐχέει τὴν ἰδίαν. ὁ δὲ τῆς δικαιο-
σύνης λόγος καθ' ὃν κρίνεται τοῦ εὖ ἢ κακῶς βεβίω-
κότας ἀνθρώπους, ἐκ τοῦ τούτων τέλους, φύονται
μεν γὰρ ἐκείθεν, ἢ ῥτηνται δὲ μᾶλλον τῆς προνοίας
ἐστὶν μέντοι δὲ ἡμῶν τῶν πρώτων ὡς οἰοῦμεν, καὶ
ἀνιχνεύει καὶ οἱ αὐτῶν ἑστῶν δείξαι τὸ προκείμενον.

ἡ δὲ φύσις τῶν ὁρμητικῶν καὶ ἐκαστῶν
ἀνθρώπων κατὰ δίκαιαν κρίσιν τιμῆς ἢ δίκης,
τοῦ κατὰ τὸν ἀνθρώπου βίου τέλει.
αὐτῶν δὲ τούτων προτάζει τὸν κατὰ φύσιν
ἡ γούμερον. • **Κ**αὶ πρῶτον ἐξ ἀρχῆς
ἡ φύσις τῶν ὁρμητικῶν καὶ ἐκαστῶν
ἡ φύσις ὥστε πῶς τὰς φροντίδας τῆς προσκοῦσης
τοῖς προκειμένοις ἀρχῆς καὶ ταξίως, ὅτι δεῖ
τοῖς ποιητῇ τὸν ὅλον τοῦδε τοῦ πόντου πρᾶξε
ζαμένους, τῇ τούτου σοφίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ
τῶν γενομένων ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν θεῶν φύσιν
τε καὶ πρόνοιαν, ἥτις ταῖς ἰδίαις ἀρχαῖς πρᾶξε
ἰβέροις. • ταῦτα δὲ περὶ τῶν φροντισ-
τικῶν καὶ ἡγεῖσθαι μὴ τῶν κατὰ γῆν, μὴ τῶν
κατὰ τοῦ ὕδατος ἀντιπρόθευτον, μὴ δὲ προ-
γόντον, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι φαίνεται ὁμοίως καὶ φαινό-
μερον μὴ κρύπτει καὶ μείζον, δίκαιον δὲ γινώσκ-
τὴν τοῦ ποιητοῦ δίκης μέγαν. • **ὅ**τι τε γὰρ
πᾶν πᾶν τὰς τῶνδε τοῦ πόντου δίκης ἐπὶ μέλει.
ὅτι δὲ ἐκαστὸν καὶ ἀπὸ φύσεως καὶ πρὸς ὅτι φύ-
σιν ἔχει. **ὅ**τι γὰρ οἱ καὶ φιλοτιμίαν, τὸ κατὰ γῆν
ἢ δίκαιον γῆν, ἢ τὸ πρὸς φρονίαν καὶ
φύσιν κατὰ λέγειν ἰβέριον. **ὅ**τι γὰρ ἀνθρώπων
περὶ οὐρανὸν προκείται λέγειν, ὡς μὲν ἐν δίκῃ
δεῖται τροφῆς. ὡς δὲ θνητὸς διαδοχῆς ὡς
δεδοτικὸς δίκης. **ὅ**τι γὰρ οἱ ἐν δίκῃ
ἐκαστὸν ἑαυτὸν ἀνθρώπων κατὰ φύσιν. **Κ**αὶ
δεῖται μὲν τροφῆς καὶ τῆς γῆς. **ὅ**τι γὰρ
δεῖται διαδοχῆς διὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν.
ὅτι γὰρ δὲ δίκης διὰ τὸ τῆς τροφῆς καὶ τῆς

Διαδοχῆς σύμμορον, ὡς γὰρ κινδύνου τῆς
τροφῆς, καὶ τῆς Διαδοχῆς ἐπὶ τὸ σῶμα ἀμφοτέρω^{ον}
φερομένης, ἐπὶ τούτῳ φέρεσθαι, καὶ τὴν δίκην
τοῦ σῶμα ἀμφοτέρω τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώ-
ματος ἄνθρωπον· καὶ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον
γίγνεσθαι πάντων τῶν πεπραγμένων ὑποδίκον.
Τὴν γὰρ ἐπὶ τούτοις δέχεται τὴν ἐν τῇ τιμωρίᾳ·
Εἰδὼς ὅτι τοῦ σῶμα ἀμφοτέρω φέρει τὴν βλάβην
τοῖς ἐργασμένοις δίκην καὶ δίκαια κρίσις, καὶ
μήτε τὴν ψυχὴν μόρον δίκην μίσσεσθαι τὰ ἐπὶ χερ-
σὶν μετέπειτα τοῦ σώματος ἐργασμένων, ἀπὸς πᾶν
ἑαυτὴν καθ' ἑαυτὴν, τῶν περὶ τὰς σωματικὰς ἐν-
δορὰς καὶ τροφὰς καὶ θεραπείας ἐργασμένων πλημ-
μελημάτων· μήτε τὸ σῶμα μόρον, ἀκρίτου γὰρ
τοῦτο καὶ θεία τοῦ νόμου καὶ δίκης. ὁ δὲ ἐκ τούτου
ἄνθρωπος τὴν ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἐργασμένων αὐτῷ
δέχεται κρίσιν. ὁ δὲ οὔτε κατὰ τὴν δίκην
τὴν ζωνοῦντος καὶ συμβαίοντος λόγος, οὔτε ὡς ζῶν
κατὰ ζῆλον ἐν τῷ προύτι βίῳ· διὰ τὸ πολλὰ
μερῶν θεοῖς καὶ πᾶσιν ἀρεταῖς καὶ κακίαις
την δέουσαν, μέχρι τελευτῆς διαπύην καὶ
ἀπειράτους, καὶ τοῖς ἀρτίοις τοῖς κατὰ πᾶσα
ἄρτι τὴν δίκην τασμένον τὸν ἑαυτοῦ βίον ὅπως δει-
ξαμένοις, ἐν ὁδῶν αἰσλῶν, ἐν ὁδοῖς κρείταις,
ἐν οὐκοφάνταις, αἰκίαις τε καὶ πόντοις αἰς
κακοπαθείαις, ὅς περὶ μετὰ θάνατον· οὐδὲ
τοῖς ἐπὶ τῷ σῶμα ἀμφοτέρω· χωρίζομεν
μερῶς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, οὐκ ἀπὸ
μέρου δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ σώματος, εἰς ἐκὼν ἀπὸ
τοῦ σώματος φορέσθαι, καὶ μὴ δὲ ἐν τῷ σώματι

τῆς προτίρας φύσεως ἢ μορφῆς, ἢ πού γε τὴν μὲν ἡμῶν,
τῶν τε πραγμάτων. **Ὁ** δὲ λόγος πάντῃ τὸ λιπόμενον,
ὅτι δι' κατὰ τὸν ἀπόστολον, τὸ φθαρτὸν τοῦτο καὶ
διασκειδασθὲν ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν· ἵνα ζωοποιή-
θῃ τῶν ὀζυραστάσις τῶν κερωθέντων, **ὅ**τι πάντες
ἐνωθέντων τῶν κειχωρίσι μέρων, ἢ πάντῃ δι' αὐτοῦ
μέρων, ἕκαστος κομίσεται δικαίως αὐτῷ δι' αὐτοῦ σώματος
ἐπράξεν, εἴτε ἀγαθὰ εἴτε κακά. **π**ρὸς μὲν οὖν
τοῖς οὐλογοῦσιν περὶ πρόροισιν, καὶ τὰς αὐτὰς ἡμῶν
συνδραδίζαντες ἀρχαί, **ὅ**τι τῶν οὐκ ἐκείνων ὑπο-
θέσεων οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκτίπτονται, τοιοῦτοις
χρῆσαι τὰς ἑτέροις λόγοις, καὶ πολλῶν πλείονος τούτων,
εἰς τεπρατμένων ἐβέλοι τὰ σώματα τοῦτοις καὶ κατὰ τὴν
δογματὴν ἐκκλίναν. **π**ρὸς οὖν τοῖς περὶ τῶν
πρώτων διαφερομένοις, ἵσως δ' ἔτι καὶ κατὰ
ἐτέραν ὑποθέσιν πρότερον ἀρχῇ, σὺν δὲ αὐ-
τοῖς περὶ τῶν ὀζυραστάσις, καὶ τοῖς αὐ-
τοῖς διασκειπτομένοις. **ὁ** δὲ λόγος πάντῃ καὶ ἀπαρ-
τῇ τῶν ἀνθρώπων πᾶσι ζωὴ καὶ σὺν πάσι
ὁβίος. **ὁ** δὲ λόγος δὲ τίς βαθεῖα κατὰ κίχεται τῆς γῆς,
ἀρτοὶ καὶ σίτη κρύπτων αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις
καὶ τὰς τούτων πράξεις, ἢ τὸ πολὺ τούτων ἀσ-
φαλίστην τὸ δοξάζειν ὅτι τοῖς αὐτοῦ ποιή-
μασιν ἀφίσκυσεν ὁ ποιήσας πάντων τῶν ὀπωσθ' ὄντων
ἢ ἐγρομένων ἔφορος. **ὁ** δὲ λόγος τε καὶ
βουρευμαίων κριτὴς. **Εἰ** μὲν οὖν μηδὲν
μηδὲν τῶν ἀνθρώπων πεπραγμένων εἰροίτο
κρίσις, οὐδὲν ἔξουσι πλείον τῶν ἀλόγων ἄνθρωποι.
ὁ δὲ λόγος καὶ κίχεται πρὸς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ φροντίζοντες

Δοσιβείας καὶ δικαιοσύνης, ἡ τῆς ἀλλοτρίας.
ἡ ἑκρίωδης βίος ὀρίστος.
ὄρεται δὲ ἀφ' ὧντος· δικὴ δὲ ἀπειλὴ γέλωτος πλά-
της· τοῦ δὲ πασδὲν θερμὰ πένειρ ἡ δὲ ἡν ἡ ἀθῶν
τοῦ μέγιστον· ὅγμα δὲ κοῖρον τοῦτων ἀπ' αὐτῶν
καὶ νόμος εἰς, τοῖς ἀκολαστοῖς καὶ λήργοις φίλ-
γωμεν δὲ καὶ πένειρ, αὐρίοι γὰρ ἀποθνή-
σκομεν· γὰρ τοιοῦτου βίου τέλος, οὐδὲ
ἡ δοῦν κατὰ τῆρας, ἀλλὰ φαιαθκοῖα πὰρ τελεῖ.
εἰς τὴν τῶν ποιησάν τι τοῖς ἀνθρώποις
τῶν ἰδίων ποιημάτων φροντίς, καὶ σώζει τὰ π
τῶν δὲ ἡ κακῶς βεβιωμένων ἡ δὲ ἀκρίστῃ
ἡ τοῖς κατὰ τὸν πόρον τὰ βίον ζώοντων· τῇ τῶν
κατὰ τὴν ἡ κακίαν βεβιωκότων, ἡ μετὰ θά-
ρατος ἐν χωρίοις καὶ δὲ αὐχέσει τὴν χάροντων.
ἡ καὶ κατὰ τὸν δέτερον τῶν εἰρημέρων εὐρεῖν δύ-
ρα τὸ σωζομένην τὴν δὲ καὶ ἀκρίστῃ· τε γὰρ
εἰς τοὺς δαῖσι κατὰ τὴν πόρον σὺν ζῶν φέρονται
τὰ τῆς ἀρετῆς βατὶ χεῖρα, οὐτε μὲν οἱ φαῦλοι
τὰ τῆς κακίας· πόρῃ μὲν γὰρ λέγειν, ὅτι σωζομένη
τῆς φύσεως ἐν ἡ γὰρ ἐσμεν, ἡ θνητὴ φύσις
ἐν γὰρ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῇ πόρον δὲ κηρ, πλη-
όρων ἡ κατὰ τὸν πόρον φερομένων τῶν μεμνημένων.
τε γὰρ μύριοι βατὶ μύριοις ἀνελών ἀδίκως
λησῆς ἡ δὲ ἀδίκως ἡ τὴν ἀνός, ἡ κέρ ἐν ἡ βα-
ράτω λῦσι τῇ ἐπὶ τούτοις δὲ κηρ· ὅτι μὲν
περί θῶ δὲ ζῶν ἀλκή, ἡ βρὴ δὲ πᾶσι καὶ βλα-
φικίαν σὺ ζῶν, καὶ πόρον μὲν τὰ βεῖαι, κατὰ
λῦων δὲ νόμοι, ἡ βρὴ δὲ πᾶσι δὲ ὁμοῖα
καὶ γινώσκας, κατὰ σκαίνας δὲ πόλεις ἀδίκως,

ἐμπρίσας δὲ οἴκοις μετὰ τῶν συγκοινωνῶν,
καὶ θνήσκουσιν χώραν, καὶ τούτοις οἶμα φθνήσκει
δήμοις καὶ λαοῖς ἢ καὶ πᾶν ἔθνος, τῶν
φθαρτῶ σώματι πρὸς τὴν τούτοις σύμ-
μετρον ἀρκιόσθε δίκην, προλαμβάνοντος
τοῦ θανάτου τὸ κατὰ ζῆαν, καὶ μὴ δὲ πρὸς ἐν-
τὴν ἐργασίαν τῆς βρῆτῆς ἐξαρκούσθαι φύσιν.
κατὰ τὴν πρὸ οὐρανὸν ζῶν ἢ κατὰ ζῆαν
δείκνυται κρίσις. ὅτε μετὰ θάνατον ἢ τοιγὰρ
πρὸς τέλος τῆς ἐξ ὁρίων τῆς ζωῆς ὁ θάνατος, οὐκ
διαλύομένης τοῦ σώματι τῆς ψυχῆς καὶ οἰνῶ δια-
φθορῶν μέντοι ἢ μέρει μὲν καὶ θείαν τὴν ἀλήθειαν
ἢ ψυχὴ ἀσκήσαντος ἀδίαφθορος, φθίρεται δὲ
διαλύεται τὸ σῶμα, οὐδὲ μὴ ἀνέστι σωζοῦ.
οὔτε μὲν μὲν τῶν ἐργασίαν, οὔτ' αἰσθητῶν
δοῦναι τὴν πᾶν κινήσας, σφαιρῶν μὲν γὰρ
πρὸς τέλος τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωῆς, οὐδὲ μὴ
φθνήσκει τῶν ἀνθρώπων ἔξω τῶν φουγίαν.
ὅτε κατὰ τὴν ἢ κακίαν βεβίωκότων ἢ κρίσις
ἐπεισὶ κληθῆσθαι δὲ πᾶν τὰ τῆς ἀνθρώπου
ζωῆς, καὶ τῶν ταύτην οἰνῶν μετὰ τὸ πᾶν
ῥοσμήνους. ὅτε τῆς ἀνθρώπου ταύτης κα-
φάλαρον ἔθιός τῆς. ὅτε φθίροισι μὲν τὸ
σῶμα καὶ χωροῖν πρὸς ῥοσμήνους τῶν μετὰ
ἐκαστον, μέρει δὲ ἢ ψυχὴ καὶ θείαν τὴν ἀλήθειαν
οὐδὲν τῶς ἐξείχοντα ἢ κατὰ τῆς κρίσις, μὴ προ-
σοῦσης δίκαιοσύνης. ὅτε μὴ δὲ θεῶν τῶν
προλαμβάνοντων ἐκ τῶν καὶ πρὸς τὴν γένεσιν τῶν
κρίσιν, ἢ μὴ πρὸς τὴν δίκαιον. ὅτε πρὸς τὴν
δὲ τὴν κρίσιν ῥοσμήνους, μὴ σωζομένης τῶν

24
 Διαπραζα μέρου τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς ἀφροσύνης·
 γὰρ διαπραζα μέρος ἐκαστοῦ κατὰ τὸν
 βίον ἐφοῖς ἡ κριτοῖς. ὁ ὑβριστὴς ἢ οὐ ψυχὴν
 καὶ βίον αὐτῆς. οὐδὲ συμπεριτίπῃ. ὁ λόγος οὗτος
 βούλονται φῦλα ζῆ τοῦ δικαίου. κατὰ βωμῶν,
 τε γὰρ τῶν μερῶν, ἀδικηθῆσεται τὸ σῶμα
 σφῶς, ἐκ τοῦ κοινοῦ ἢ σαρκαῖ τῆς ψυχῆς τῶν
 βωμῶν τοῖς σαρκοῦς μεροῖς τῶν μερῶν. ἐκ κοινοῦ ἢ
 σαρκαῖ τῆς ἐπὶ τοῖς κατὰ βωμῶν οἱ τῆς μεν. καὶ
 οὐ γὰρ μεν μεν τῶν γὰρ ψυχῆς πολλὰ κίς τῆς ψυχῆς
 βωμῶν τῶν μερῶν μεν. Διὰ τῆς τοῦ
 σώματος ἐνδοῦ τε καὶ χρεῖας, ἐκ τῆς πειν
 Διὰ αὐτὸ τὸ σῶμα τῆς ἐπὶ τοῖς κατὰ βωμῶν κοι
 νωρίας. ὡς τῶν τοῖς ἐν τῇ ζωῇ δὲ ἡμετέρας τῶν
 αὐτῶς οὐκ ἀδικῶν. Σὺν καὶ πλημμελῆ
 μερῶν κρινομένων, οὐδὲ ζεταῖ τῆς ψυχῆς
 τοῦ δικαίου. Εἰς μερῶν τῶν δικῶν. ὡς τῶν
 ἐν ὁλοῦ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς τὰς οἰκί
 ὁρεξίς ἢ κίρνησις ἐλκὸς τὸς ἐπὶ μερῶν.
 τῶν μεν, κατὰ σῶμα πατὴρ καὶ χλοπῆν.
 τῶν δὲ, κατὰ τῆς βίον τῶν δικῶν.
 ἄλλο τε δὲ κατὰ σῶμα ὁλοῦ καὶ ἐν τῇ
 μερῶν καὶ βεραπτείας τῆς τοῦτοῦ οὐδὲ σῶμα.
 οὐκ ἀδικῶν τῆς ψυχῆς κίρνησις καὶ
 αὐτῆς, ὡς τῶν οὐδὲ τῶν δικῶν ἐκ κατὰ
 τῆς αὐτῆς φ. οἶν, ὁ κὸς ζῆν. οὐκ κίρνησις,
 ὁλοῦ καὶ. οἶν, λαγνείας, ἢ βίον, ἢ πλει
 ονείας, ἢ ἀδικίας, καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδίκ
 κημερῶν. ὡς τῶν τῶν δικῶν τοῖς οὗτοι
 γίρεται κακῶν, ἐκ τοῦ μεν κατὰ κριτοῦ

τοις ἀνθρώποις τῶν ἐσχατοῦν πάλιν· ἐσχα-
 τοῦται δὲ ἐκ τῆς τοῦ σώματος ἐσθίας καὶ χρῆ-
 καὶ τῆς περὶ τοῦ σώματος καὶ θεραπείας· οὕτως
 ἔστιν ἐκ τῆς παλαιᾶς κτησὶς, καὶ πρὸ ταύτης ἐκ τῆς
 ἐσθίας καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ἐσθίας πρᾶξεις.
 ἐσθίει καὶ περὶ αὐτῆς θεωρεῖται, ὅτι πλεονεχὲς
 καὶ τὸ μὴ τοιοῦτον, πούδ' ἐκαστος ἐσθίει πρὸ τοῦ
 ἡρώδου, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχει πρὸς αὐτὴν ἐκ τῆς
 Σκοιρορίας τῶν ἐφ' αὐτῇ πρᾶξεων, αὐτὴ
 κερῖν ἐσθίει μόνη· καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐσθίας καὶ τὰς ἐκ
 δουρῶν· ἔστι δὲ φόβοις καὶ χύπαις, ἐφ' ὧν πάλιν τὸ μὴ
 μέτρον ἐκ τῆς ἐσθίας ἀπὸ τοῦ σώματος ἔχει τὴν
 κερῖν, τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας ἀνδρείας καὶ τὰς ἐκ
 τοῖς ἐκ τῆς ἐσθίας ἐκ τῆς ἐσθίας ἀνδρείας καὶ τὰς ἐκ
 μόνη, τὴν μὴ τε δουρῶν ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ
 δουρῶν, ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας καὶ τὰς ἐκ
 ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας
 μὴ μόνη τοῦ σώματος ἀνθρώπου δὲ θῶμεν ἐκ
 τὰ πάλιν, ἔστιν ἐκ τῆς ἐσθίας, δὴ τὸ μὴ ἐκ τῆς ἐσθίας
 ἀμφοτέρωθεν τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας, οὐδὲν ποιεῖ καὶ
 τὴν ψυχὴν ταύτην προσκέρειν φέρεται, ὅτι τὰς
 ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας
 ἐκ τῆς ἐσθίας καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐσθίας ἐκ τῆς ἐσθίας
 οὐκ ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας ἐκ τῆς ἐσθίας
 πρὸς τοῖς ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας
 οἱ ἐκ τῆς ἐσθίας ἐκ τῆς ἐσθίας ἐκ τῆς ἐσθίας
 θίει δὴ ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας ἐκ τῆς ἐσθίας
 οὐδὲν αὐτὴ προσκέρειν τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας
 κερῖν τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας
 τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας
 ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας τῆς ἐκ τῆς ἐσθίας

οὐ πῆρσοι μ. οὐ λῶφ ηρ. οὐ πῦρ οὐ σίδηρον. ἐπὶ
μὲν δὲ πᾶσι τοῦτων δυνάμει τι βλαπτικόν. τ
ἀλλεῖ μὲν, οὐχ ἁπλοῦς αὐτῆς ἡ πᾶσι πᾶσι
πρωμαίον, οὐτε σωματικῶν δυνάμεων.
Εἰδὲν τὰ πᾶσι ταῖς ψυχαῖς ἰδίαις ὅτι τὸς προ-
σάπειν αὐτοῦ, τὸ τὰς ἐκ τούτων ἀνδρείας καὶ
τὰς ἐπὶ ταύταις τιμωρίας ἐπὶ μόρας φέρειν τὰς
ψυχὰς. ὑπερβαλλόντως ἀδίκον καὶ τῆς τοῦ θύ
κρίσεως ἀφαιρίον. **π**ρὸς δὲ τοὺς ἐρημέτοις,
πῶς οὐκ αὐτοῦ πᾶσι τῆς μενδρετικῆς καὶ τῆς κακίας
μὲν δὲ βοηθῆσαι δύνανται, χωρὶς ἐπὶ τῆς ψυχῆς
ἀφαιρήσεως γὰρ ἀρετὰς εἶναι γινώσκοντες τὰς ἀρετὰς
ὡς περὶ αὐτῆς τὰς αὐτῆς μενδρετικῆς κακίας.
ἡ ψυχῆς κεχωρισμένης τοῦ σώματος καὶ καθ' αὐτὴν
οὐκ ἔστι, τῇ δὲ ἐπὶ τούτοις τιμῇ ἢ τιμωρίᾳ ἢ
μόρας φέρειν τῆς ψυχῆς. **ἢ** πᾶσι δὲ τῆς κακο-
συνετοῦ ψυχῆς μόρην ἀνδρείαν ἢ καρτερίαν, ἡ
ἐχούσης οὐ βλάβου φόβον, οὐ τραυματισμόν, οὐ πη-
ρώσεως, οὐ ζήλειαν, οὐ κακίαν, οὐ τῶν ἐπὶ τού-
τοις ἀδικημάτων, **ἢ** τῆς ἐκ τούτων κακοπαθείας. **π**ῶς
δὲ ἀνδρείαν καὶ σωφροσύνην, οὐδὲ μὴ εἰς αὐτὴν
αὐτῆς ἀνδρείας πρὸς τῆς ἀνδρείας ἢ μετ' αὐτῆς. **ἢ** τὰς ἄλλας ἢ
δορὰς τε καὶ τέρψεις, ἡ δ' αὖτε αὐτῆς οὐτε σωφρο-
σύνης, οὐτε ζωθέρειν ἐπὶ ζήτητος. **π**ρὸς δὲ φρονησὶν
ὁ ὑποκειμένων αὐτῇ πρᾶξι καὶ μετ' αὐτῆς.
ἡ θάρσεως καὶ φευκῶν, μὴ μὲν δὲ μετ' αὐτῆς ἐπὶ
αὐτῇ κίρνησιν ἡ πᾶσι πᾶσι, **ἢ** φυσικῆς ὁρμῆς ἐπὶ
τῶν πρᾶξεων. **π**ρὸς δὲ ὅλως ψυχῆς ἢ πρὸς ἄλλαν
δικαιοσύνην πρὸς φύσιν, **ἢ** πρὸς ἄλλο τι τῶν ὁμοίων
ἢ τῶν ἑτερογενῶν, οὐτε πόθιν, οὐτε δόξαν, ἡ πῶς

ἂν πορεύωσι τὸ κατὰ ζῆλον, ἢ κατὰ ἀνδραγα-
θίαν. Ὁ κρινόμενος τῆς εὐεθρίας. ὁ δὲ ἄλλος
ἐχούσας ὁρμὴν ἢ κίνησιν πρὸς χρῆσιν ἰδίων,
ἢ πρὸς ἀποχρῆσιν ἄλλοτρίων. τῆς αὐτῆς
τῶν κατὰ φύσιν καὶ τῆς ἀποχρῆσεως ἐπὶ
τῶν χρῆσθαι πεφύκωτων θεωρουμένης. ἢ οὐδὲ
ψυχῆς μὴ τι δεομένης τῆρος, μὴ τι χρῆσθαι τίς
ἢ τῆς πεφύκας, καὶ διὰ τοῦτο μὴ δὲ τῆς λο-
γιστικῆς ἰδίᾳ πράξεως τῶν μερῶν. ἐπὶ τῆς οὕτως
ἐχούσης ψυχῆς εὐεθρία δὲ μαρτυρεῖται. αἱ μὲν
κακῶς οὐδὲν τῶν πρὸς ἀνδραγαθίαν, ὅτε μὲν
θεοσι δύνανται ῥομοῖς ἐπὶ ἄνθρωποις φέρειν. αὐ-
τὸν δὲ ῥομῆος ἢ πρὸς ῥομῶς πεπραγμένων τῆν δὲ
ἑαυτοῦ μορὰν τρέπειν τὰς ψυχὰς. εἰς ἃς οὐκ
ῥομοῖς οὐδὲ αἰσῶς, ὅς τινος οὐδὲ αὐτῶν καὶ τῆς
πρὸς ῥομῆας τῆν δὲ τῆν, ἐδὲ αὐτοῦ δὲ τοῖς ῥομοῖς
ἄνθρωπος οὐ ψυχὴ καὶ βίαια τῆν, ἄνθρωπος οὐδὲ
καὶ τῆν ἑαυτοῦ τῶν ἡμερῶν ἑαυτοῦ ἄνθρωπος
οὐ ψυχὴν καὶ βίαια τῆν. ἔπειτα μὲν ψυχὰς εἰς
αὐτοῖς ὅς ἀπὶ καὶ τῶν οὐδὲ αὐτοῖς προσ-
κοῦνται. οἷον. μοιχείας. φόρου. κλοπῆς,
ἄρπαιγῆς, τῆς κατὰ τῶν γεννηομένων αὐτῶν
μίας, πᾶσι τε κοινῶς τῆς ἐπὶ ἀδικίας καὶ
βλάβης τῶν πᾶσι κοινῶς ἐπὶ βλάβης.
τετάρτον δὲ τίμα ὅς τῶν πρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν πρὸς
ψυχὰς μορῶν εὐδαιμονίας, ὅς προσκοῦνται
αὐταῖς τῶν τοιούτων ὁρμῶν, ὅς γὰρ ψυχὰς
ψυχὰς γεννηομένων τῶν τοῦ πρὸς ἢ τῶν μὴ πρὸς
οἰκισμῶνται πρὸς ἀνδραγαθίαν, ἀλλὰ ἄνθρωποι
ἄνθρωποι, ὅς τῶν πρὸς αὐτοῖς καὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς

πὶ τῶν ψυχῶν λεχθεὶν πρὸ τῶν ἡγεονθῶν
 ὁ δὲ οὐτως, οὐκ οὐσὺν ἐραυταῖς τῆς κατὰ τὸ
 ἄρσεν καὶ θῆλυ διαφοράς, οὐδὲ πρὸς μίξιν
 τῆρος ἐστὶ τῆς δειότητος, ἢ πρὸς ταύτην ὀρέξεται.
 ὀρέξεται δὲ τοιαύτης οὐκ οὐσὺν, οὐδὲ μίξιν ἔργον
 δαίμονος. πρὸς οὐδὲ μίξιν οὐκ ἐστὶν ὁ λόγος, ὅτι
 δὲ ἐρθεὶς μίξιν ὁ πρὸς τὴν ὁδὸν. οὐκ οὐσὺν
 μὲν δὲ μίξιν οὐκ οὐσὺν, οὐδὲ τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν
 καὶ τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς αἰσθητικῆς ἡμετέρας ὀρέξεται
 ἢ μίξιν ἔργον δαίμονος. τοῦτο ἐστὶν ὁ λόγος.
 ἄλλου δὲ τὸ κλοπὴν ἀπαγορεύειν, ἢ τὴν τοῦ
 πρὸς τὸν δαίμονα, ψυχῆς πρὸς τὸν δαίμονα.
 Δὲ γὰρ δίδονται τοῦτο, ὡς οἱ δὲ οὐκ οὐσὺν
 φῶς καὶ ἐν τῇ ἐνδεῇ καὶ ἐνδεῇ, κλέπτειν εἰς τὸ
 θάσος καὶ ἐνδεῇ. οὐκ οὐσὺν, χρυσὸν ἢ ἀργύρον
 ἢ ἴσον. ἢ ἄλλο τι τῶν πρὸς τὴν φῶς καὶ ἐνδεῇ
 ἢ χρυσὸν καὶ ἐνδεῇ. ἀλλὰ οὐκ οὐσὺν ὁ λόγος
 φῶς. ἀλλὰ οὐκ οὐσὺν τοῖς ἐνδεῇ οὐκ οὐσὺν
 ὡς χρυσὸν. ἀλλὰ τοῖς ἐνδεῇ οὐκ οὐσὺν
 σκοπεῖν βουλομένοις, ἢ φῶς τὸ πρὸς τὸν δαίμονα
 γὰρ ἴσον πρὸς τοῖς ἐνδεῇ φερόμενοις, ὅτι
 τὰ ἐνδεῇ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ λόγος. ἢ μὲν δὲ ἀρ-
 κοῦσιν τῶν ἀρτίως ἐνδεῇ, καὶ τῶν
 συμφῶν τούτοις τῇ ἀφασίᾳ τῆς φῶς
 τὸ τοῖς αὐτοῖς ἐστὶν πρὸς τὸν δαίμονα τῆς φῶς
 οὐκ ἐστὶν ἔχειν καίρου. οὐκ οὐσὺν μὲν πρὸς
 χίπην τῶν ἀρτίως τῶν πρὸς τὸν δαίμονα
 σκοπεῖν. ἀλλὰ τὸ κεφαλῶν τῶν πρὸς τὸν δαίμονα
 τοῖς οὐκ οὐσὺν ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀφασίᾳ
 φροεῖν, καὶ τὴν δαίμονα τῶν πρὸς τὸν δαίμονα

μετρήσας τὰς ἐπὶ τοῦτο φερούσας ἀφορμὰς.
Ἡ ταμέρων δὲ ποσσὶς τῶν προτεθέντων,
πολλοὶ πορδὺν εἶναι καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ τέλους διάσκε-
ψασθαι λόγον· ἢ δὲ καὶ τοῖς εἰρημέροις ἐμφανέ-
μερον· προσαίτης δὲ μέρον ἐπὶ τῆς αἰτίας καὶ προση-
λόμερον· ὡς καὶ δὲ καὶ τῶν μικρῶν εἰρημέρων
ἐν μὲν ἀμνημονεύοντες κατὰ χιππῶν, καὶ πιδραβχάφ^{αι}
τὴν ὑποβοσῶν, ἐν τὴν δὲ ἀρχῆς διαίρεισιν· τοῦ-
των τὶ οὖν ἐρεκεν καὶ τῶν ἐπὶ ταῖς ἀμνημονί-
καὶ ὡς δὲ εἶχαι τοσοῦτον βασιλικὴν ἀμνημονίαν.
ὅτι δὲ καὶ τῶν ἐκ φύσεως οὐκ ἐστὶν μέρων, καὶ τῶν
κατὰ τέχνην γινόμενων οὐκ ἐστὶν ἐκαστοῦ τέλους ἔν^{αι}
τοῦτο ποῦ καὶ τῆς κοινῆς πιδρῶν ἐρροίας ἐκδίδα-
σκουσιν ἡμᾶς· καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς ἐρεφομένων
ὅτι καὶ τῶν ἐν ὀφθαλμοῖς. *ἐν τῶν οὐθεωροῦμεν ἑτερον*
τοῖς γεωροῦσιν· ἐν τῶν δὲ τοῖς ἰατροῦσιν ὑπο
κείμενον τέρος· καὶ τῶν ἄλλων ἀλλομεν τοῖς τῶν
ἐκ τῆς φύσεως μέρων· ἀλλο δὲ τῶν ἐπὶ αὐτῆς τρεφο
μένων ζώων, καὶ κατὰ τὴν φύσιν ἐν μὲν γερνω
μένων· καὶ δὲ τοῦτο τὴν ἐν τῶν, καὶ δὲ
πιδρῶν τῶν φύσιν καὶ ἐν τῶν καὶ δὲ αὐτῶν.
Ἡ ταῖς ἐκ τούτων ἐργείαις καὶ κατὰ φύσιν ἐπὶ
τέλος, ἀνὰ καὶ πᾶσα καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων τέλος
ὡς ἡ διαζούσας ἐκ φύσεως, ἀνὰ καὶ τῆς τῶν
ἀλλων κοινότητος. *ὅτι καὶ καὶ δὲ καὶ τῶν τῶν*
ὑποδίαθαι τέρος, τῶν τελοῦν καὶ κρίσεως ἀμοι
ροῦντων, καὶ τῶν κατὰ τὸν ἐμφύτον νόμον καὶ
λόγον ἐργαζομένων, ἐμφύτον τε ζῶν καὶ δὲ καὶ
χρῶντων· καὶ τῶν τῶν ἀλλομεν τοῖς τῶν
εἰκτις, καὶ τῶν τῶν ἀλλομεν τοῖς τῶν

ἀφαισθῆναι τοῦ σῆμα, ἀλλ' οὐδὲ τῶν τῶ σῶμα τρεφο^τ
ν ἱερποῦ τῶν ἀπόλαυσις καὶ πλῆθος ἡδονῶν. **Εἰ**
προτίσκειν ἀνάγκη τὸν κτηνὸν ὁδὸν βίον, ἀτελὴ δὲ τῶν
τῶν κατὰ τὴν κτηνῶν γένος μακαρίων καὶ βοσκῶν **Τ**
Ο κείον τοῦτο τέλος, οὐκ ἄνθρωπον ἀναγκαίως
ψυχῇ καὶ λογικῇ κρίσει χρωμένον. ὅμως οὐδὲ
μακαριότης ψυχῆς κεχωρισμένης σώματος.
Οὐδὲ γὰρ τὴν βασιλείαν τούτων ὁ βῶν σῶμα ἐπὶ σῶμα
ἀνθρώπου σκοποῦμεν ζῶν ἢ τέλος, ἀλλὰ τοῦ
σῶματός ἐξ ἀμφοῖν. **Τ**οιοῦτος δὲ ὁ τὸν δε
λαχὼν τὸν βίον ἀνθρώπου. καὶ ἀφ' ἧς τούτου
ζωῆς εἰρήνη τέλος οὐκ εἶναι. **Ο**ὐδὲ τὸν σῶμα ἀμφοτέρω
τῶν τέλος, τούτω δὲ οὐτε ζῶν τῶν αὐτῶν ἢ τίνα κατὰ τὸν
τὸν βίον εὐρεθῆναι δύνανται, διὰ τὰς πολλὰς
ἡδονὰς βίον αἰτίας. **Ο**ὐδὲ τὴν σῶμα χωρὶς σώματος
χρῶσθαι τῆς ψυχῆς, τῶν δὲ σῶμα ἐξ ἀμφοῖν
τοιοῦτον ἀνθρώπου. **Δ**ιὰ τοῦτο καὶ καὶ πᾶσι
διασκεδασθῆναι τοῦ σώματος, καὶ ἢ ψυχῇ δια
μεν καὶ βίῳ αὐτῇ, ἀνάγκη πᾶσι κατὰ τὴν τῶν
τοῦ σῶμα ἀμφοτέρου καὶ τοῦ αὐτοῦ ζῶν σῶμα,
ὅτι τῶν ἀνθρώπων φαίνεται τέλος. **Ο**ὐδὲ τούτου
ὅτι τῶν ἀνθρώπων, δὲ πᾶσι πᾶσι γινώσκοντες τῶν
ρεκροθῆναι καὶ πᾶσι διαλυθῆναι τῶν σῶμα **Τ**
ἀνάγκη. καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀνθρώποις οὐ φαίνεται
σῶμα καὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ φαίνεται, οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων
τύχῃ τῶν ἀνθρώπων ὅτις φῶς τίς βίον
ἀλλ' αὐτῶν κείων τῶν κατὰ τὴν προλαβόντων ζῶν
βεβίωκότων. **Ο**ὐδὲ αὐτοῖς ἀνθρώποις οὐ φαίνεται
τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀνθρώπων σῶμα τῶν
ψυχῶν αὐτῶν ἀποδοθῆναι. **Ο**ὐδὲ αὐτὸ σῶμα

την αὐτήν ψυχὴν ἀπολαμύειν, ἄλλως μὲν ἀν-
ματόν, κατὰ μὲν δὲ τὴν ἀνάγκαν διὲνα τὸν
τοῦ σώματος γυμνῆς, καὶ τὸ τῆ φύσεως
ἀνθρώπων πρόσφορον ἐπικολουθεῖν τέλος.
τοῦτος δὲ ζωὴς ἐμφορος καὶ λογικῆς κρίσεως,
ὅς κ' ἀνδρῶν τις εἴπῃ τὸ τούτοις ἀπ' ἐξ-
ασίας σὺν δὲ αἰωνίζον· οἷς μάλιστα καὶ
πρώτως ὁ φύσις σὺν ἡρώσας λόγῳ,
τῆ θεωρίας τοῦ δοῦτος καὶ τῶν ἐκείνῳ δεδογμῶν
ἀπαύσας ἐπαγγέλλεται· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν
ἀνθρώπων ἐμπόδιον καὶ σφοδρότερον
τοῖς τῇδε προπετοῦς, ἀσχοιοῦν τοῦτο
διὰ τελευτῶν· οὗτοι δὲ ἀκύρῳ τὴν κοινὴν ἀ-
ποκλήρωσιν τὸ πρῶτον τῶν ἀποπύπτον
τοῦ προσκομῶτος αὐτοῖς τέλους, ἰδιωζούσας
τῆς ἐπὶ τούτοις ὀξετάσεως, καὶ τῆς ἐκάστῳ
συμμετρομένης τῶν τῶν
ἢ κακῶς βεβίωμενων
τῆς ἡδύτης.

τοῦ προλήματος αὐτοῦ
λογον· ἀφ' ἡμετέρου ἀφ' ἡμετέρου
φιλοσοφίας.

